

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v XXXXX rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Jolany Svobodové a Ing. Elišky Vránové v hlavním líčení konaném dne 19. května 2022

takto:

Obžalovaný

T.D.,

narozený XXXXX v XXXXX, XXXXX, trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

společně s M.K., narozeným XXXXX, který již byl pro dané jednání odsouzen rozsudkem Krajského soudu v XXXXX ze dne 19. 3. 2021, sp. zn. 46 T 7/2020

prostřednictvím darknetového rozhraní v tržišti XXXXX za pomoci bitcoinové peněženky T.D. od blíže nezjištěného prodejce z Nizozemska vystupujícího pod přezdívkou straightfromNL zakoupili

1) v lednu až únoru 2019 5 gramů krystalické hmoty 3,4-Methylen-dioxy-methamfetaminu (dále jen MDMA) obsahující nejméně 3,76 g MDMA báze za částku min. 1.400 Kč, které si nechali poslat na jméno M.K. na adresu XXXXX, kdy část spotřebovali sami a část M.K. rozprodal v klubu P. v XXXXX blíže nezjištěným osobám, kdy prodejem získali cca 5.000 Kč,

2) za takto utržené peníze ve výši min 4.000 Kč v lednu až únoru 2019 50 gramů krystalů MDMA obsahující nejméně 37,6 g MDMA báze, které si opět nechali zaslat na jméno M.K. na adresu XXXXX, avšak zásilka nedorazila, proto byla prodejcem po reklamaci T.D. zaslána zásilka nová s totožným obsahem, a to na jméno T.D. na adresu XXXXX,

3) dne 27. 3. 2019 100 g krystalů MDMA v hodnotě 6.000 Kč obsahující nejméně 69,943 g MDMA báze, které si nechali zaslat na jméno M.K. na adresu XXXXX,

4) dne 27. 4. 2019 250 g krystalů MDMA obsahující nejméně 188 g MDMA báze a 0,1 g sypké látky 5MeO-DMT v hodnotě 20.000 Kč na jméno M.K. na adresu XXXXX,

5) dne 12. 7. 2019 za částku cca 6.000 Kč 100 g krystalů MDMA obsahující nejméně 69,943 g MDMA báze na jméno M.K. prostřednictvím České pošty, s.p., na adresu XXXXX, avšak z důvodu, že zásilka nebyla doručena, byla prodejcem po reklamaci M.K., zaslána zásilka nová s totožným obsahem na adresu M.K., J. XXXXX, kterou si následně na poště v H. v ulici XXXXX dne 4. 9. 2019 M.K. vyzvednul a byl s ní zadržen celníky,

kdy část krystalů MDMA zakoupených v rámci objednávek popsanych pod bodem 2) – 5) spotřebovali sami a část rozprodali blíže nezjištěným osobám v XXXXX a jinde, a to i ve formě tablet, které si sami vyrobili za pomoci formy na tablety

přičemž MDMA náleží podle Přílohy č. 4, Seznamu 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek mezi psychotropní látky,

6) dne 15. 4. 2019 50 ks LSD „Illuminati“ a dne 12. 7. 2019 50 ks LSD „Hofmann“, tedy celkem 100 ks LSD, které si nechali zaslat na nezjištěnou adresu,

přičemž LSD náleží podle Přílohy č. 4, Seznamu 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek mezi psychotropní látky,

tedy

společně s již pravomocně odsouzeným M.K.

neoprávněně dovezli, nabídli, prodali jinému psychotropní látku a spáchali takový čin ve velkém rozsahu,

čím spáchal

zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 3 písm. c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 283 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

9 (devíti) roků.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to:

mobilního telefonu značky Samsung, model Galaxy S6 Edge (SM-G925F) 32 GB, IMEI: XXXXX, s vloženou SIM kartou operátora O2 č. XXXXX,

neboť se jedná o věc, která byla nástrojem trestné činnosti.

Odůvodnění:

A/ Skutková zjištění

1. Ve výroku rozsudku podrobně popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

2. Pro úplnost z procesního hlediska je nutno uvést, že obžalobou sp. zn. 1 KZV 81/2019 byli původně stíháni dva obvinění a to jak T.D., tak i M.K.. Tato (kmenová) věc je u zdejšího soudu vedena pod spisovou značkou 46T 7/2020. V rámci tohoto řízení pak byly předloženy soudu Dohody o vině a trestu obou tehdy obžalovaných (č. l. 490-491 v případě obžalovaného D. a č. l. 482-483 v případě obžalovaného K.). Soud v hlavním líčení dne 18. 2. 2021 tyto dohody neschválil s ohledem na jejich nesprávnost (zejména v části týkající se trestu propadnutí věci) a nepřiměřenost (v části týkající se zejména trestu odnětí svobody), kdy oznámil své výhrady stranám trestního řízení a za účelem dosažení nové dohody hlavní líčení odročil (§ 314r odst. 2, 3 trestního řádu). K odročenému hlavnímu líčení byla soudu k dispozici jen dohoda obžalovaného K. (č. l. 500-501), kdy obžalovaný D. se z hlavního líčení omluvil ze zdravotních důvodů. Proto byla věc obžalovaného D. dne 19. 3. 2021 vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí a v původní věci došlo ke schválení dohody obžalovaného K. (viz rozsudek č. l. 529-530). Vzhledem k tomu, že většina důkazního materiálu se nachází v kmenovém spise, soud při následném popisu důkazů používá označení číslem listu (č. l.) právě kmenového spisu a pouze v případě, že by se jednalo o listiny založené až do vyloučeného spisu, toto výslovně uvede.
3. Zároveň je nutno konstatovat, že se jedná o druhý rozsudek soudu prvního stupně, kdy rozsudek ze dne 12. 4. 2021, kterým byl obžalovaný T.D. při obdobném popisu skutku uznán vinným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 3 písm. c) trestního zákoníku a odsouzen ke shodnému trestu, byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 10. 2021, č. j. 3 To 60/2021-158. Důvod pro zrušení původního rozsudku soudu prvního stupně pak spočíval v neúplnosti skutkových zjištění, zejména ve vztahu ke zdravotnímu stavu obžalovaného D., a fakticky odlišného hodnocení důkazů ze strany vrchního soudu v návaznosti na odvolací námitky (převážně související s věrohodností svědka K.), týkající se podílu obžalovaného D. na jednotlivých dodávkách drog a v teoretické rovině odlišné právní kvalifikace jeho jednání. S ohledem na skutečnost, že v mnohém (dle soudu I. stupně zásadním) zůstala důkazní situace shodná, soud fakticky zopakuje pasáže původního rozhodnutí s tím, že se v intencích usnesení soudu II. stupně vyjádří k případným změnám či doplněním.
4. Obžalovaný T.D. v přípravném řízení dne 6. 9. 2019 (č. l. 76-77) využil svého práva a odmítl vypovídat. V rámci výslechu dne 19. 9. 2019 (č. l. 79-83) nejprve uvedl, že spoluobžalovaného M.K. zná asi 3 roky. Ke skutku uvedenému pod bodem 1. usnesení o zahájení trestního stíhání (i tohoto rozsudku) pak uvedl, že asi v lednu 2019 jej K. požádal, zda by mu nezaplatil objednávku pomocí bitcoinové peněženky, kdy mu tvrdil, že si objednáva náhražku skutečných drog, která je povolená. S tím souhlasil, od K. dostal hotovost, necelé 2.000 Kč, tu vložil do bitcoinmatu buď v OC L., nebo na náměstí XXXXX v XXXXX a bitcoiny ze své bitcoinové peněženky poslal na adresu, kterou mu předložil K. na papíře v podobě QR kódu. Ví o tom, že zásilka byla K. doručena. Celou objednávku tak dělal K., jeho role byla pouze ta, že zaplatil peníze, neví, přes co to M. objednával. Část objednávky potom od něj dostal ve formě bílého prášku v sáčku, který použil k osobní spotřebě, mělo se jednat o náhražku MDMA, působila na něj lehce stimulačně. K dotazům policejního orgánu pak opětovně vyloučil, že by se podílel na objednávkce (tuto zásilku drog objednával), když dále uvedl, že on sám nemá zřízen účet na Darkwebu v rozhraní Silk Road, svou bitcoinovou peněženku nemá propojenou s žádným účtem. O tom, co s doručenou látkou dělal K., neví, nepomáhal mu ji zpracovat k další distribuci (zpracovávat do kapslí). Žádné peníze za to nedostal. K účtu toohigh20, který měl být jeho účtem na Darkwebu, uvedl, že o tom nic neví, nebude se k tomu vyjadřovat.
5. Ke skutku uvedenému pod bodem 2. usnesení o zahájení trestního stíhání (i tohoto rozsudku), týkajícího se dodávky 50 gramů drogy, spontánně uvedl, že tato objednávka proběhla stejným

způsobem. K. jej požádal, aby ji zaplatil a on tak učinil. Na tuto objednávku dostal částku 5.000 Kč, kterou opět vložil do bitcoinmatu. Z této zásilky nedostal nic (tj. ani náhražku MDMA, ani peníze), ale bylo mu to nabídnuto. Na bitcoinové peněženice mu zbylo asi 200 Kč. K platbám přes bitcoinovou peněženku uvedl, že se na ni dostával přes svůj mobilní telefon přes aplikaci Mycelium. V momentě, kdy byly peníze na peněženice, pak z této peněženice poslal na žádost K. přes QR kód, kdy částku v bitcoinech, kterou měl zadat, mu k tomuto kódu rovněž připsal K. QR kódy fungují tak, že po zadání tohoto kódu se načte bitcoinová adresa, tedy nějaký další kód, kam mají peníze jít, on musel ručně vyplnit částku. Lístičky s QR kódy a cenou, která má být uhrazena, již nemá. V souvislosti s tímto bodem (arg. „k tomuto ještě uvádím k bodu 2 ...“) pak doplnil, že K. bez jeho vědomí na jeho jméno a adresu (XXXXXX) asi v dubnu 2019 objednal tabletovačku, oznámil mu to (že si na jeho adresu nechal doručit zásilku) jako hotovou věc, že ji má vyzvednout. Toto učinil, K. před ním zásilku otevřel a až tehdy zjistil, že se jedná o tabletovačku. Neví, k čemu tato tabletovačka byla. Na dotazy ohledně důvodu zaslání tabletovačky na jeho adresu pak upřesnil, že K. mu řekl, že v mezidobí byl ve škole a nemohl si zásilku vyzvednout, a proto tuto nechal zaslat na jeho jméno a adresu. K vlastnímu nákupu drog dále uvedl, že peníze na nákup byly K., K. mu však řekl, že nemá přístup k bitcoinové peněženice a neví, jak se s tím pracuje. On sám z toho nic neměl, dělal to pro kamaráda. K předmětné zásilce mu řekl jen to, že si objednal něco podobného jako v prvním případě, neříkal mu ale, co konkrétně si objednává, nebo co s tím plánuje udělat. Rozhodně vyloučil, že by na jeho adresu (případně jeho jméno) byla doručována jakákoli zásilka (arg. „žádná zásilka, ani tato“), pouze tabletovačka. K. mu nabízel část na ochutnání, to ale odmítl, na distribuci (ani jiných drog) se nijak nepodílel, ale dozvěděl se od kamarádů (které odmítl jmenovat), že jim to K. nabízel. Žádné tablety z objednané MDMA nevytlačil, případně netřídil krystaly. Tento druhý skutek pak časově situoval do dubna 2019, shodně jako dodávku tabletovačky, kdy časová souvztažnost druhé dodávky drog a dodání tabletovačky vyplývá i z výše popsaného spontánního spojení těchto událostí.

6. Ke skutku pod bodem 3. usnesení o zahájení trestního stíhání (bod 5. tohoto rozsudku), týkajícího se dodávky 100 gramů drogy, spontánně uvedl, že i tento nákup proběhl stejně, kdy ale už nebyl moc ochotný K. objednávku zaplatit, jelikož si na něj objednal tu tabletovačku a neinformoval jej o tom. I tuto zásilku ale zaplatil, dostal na to od K. asi 9.000 Kč. Opět platbu provedl přes bitcoinovou peněženku přes QR kód, který mu K. dal na lístičku i s uvedenou částkou v bitcoinech, bylo to asi před prázdninami v roce 2019. Po zaplacení neví, co se s tím dělo, K. potom viděl již jen jednou či dvakrát. K dotazu policejního orgánu uvedl, že mu K. říkal, že zásilka nedorazila a nějak to řešil (reklamoval), neví, jestli zásilka byla nakonec K. doručena, nebo co s ní případně dělal. Opakovaně popřel, že by měl k dispozici přihlašovací údaje k účtu na Silk Road, netuší, proč by toho K. uváděl, měli spolu jen jeden spor ohledně tabletovačky. V této části pak dále popřel, že by v telefonu nebo notebooku měl prohlížeč k dark webu, při konfrontaci s údaji, že v jeho mobilním telefonu byla nalezena aplikace Tor Browser (alpha), což je prohlížeč prostředí dark webu, pak uvedl, že tuto aplikaci si nainstaloval a zkoušel ji používat jako prohlížeč, zkoušel, který z prohlížečů je nejlepší (zde tedy nezmínil pozdější obhajobu o nefunkčnosti tohoto prohlížeče). Na notebooku takovouto aplikaci nemá. Aplikace Mycelium je pak bitcoinová peněženka. Kde bral K. peníze, které mu předával, neví. K vlastní majetkové situaci uvedl, že do března 2019 studoval, poté měl do prázdnin brigádu, kde si průměrně vydělal asi 10.000 Kč měsíčně. V srpnu byl na další brigádě v Č. B., kde si vydělal asi 30.000 Kč. Peníze mu i dle potřeby dávají rodiče, s penězi, které má, si vystačí bez problémů. V klubu P. byl jednou nebo dvakrát v zimě nebo na jaře 2019. K digitální váze zajištěné v rámci domovní prohlídky se odmítl vyjádřit, připustil pouze, že dříve byl uživatelem marihuany. K nákupům 100 gramů MDMA v březnu 2019 a 250 gramů MDMA v květnu 2019 (skutkům 3. a 4. výroku rozsudku) se odmítl vyjádřit s tím, že toto nemá ve sdělení obvinění. S K. se většinou kontaktoval přes telefon, voláním nebo SMS, nebo aplikací Telegram.
7. Při pokračování výslechu dne 4. 2. 2020 (č. l. 84) v návaznosti na rozšíření trestního stíhání o skutky uvedené pod bodem 3., 4. výroku rozsudku, které obdržel zhruba týden před tímto výslechem,

k těmto skutkům pouze uvedl, že to, co je tam uvedeno, se nezakládá na pravdě, dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.

8. V hlavním líčení dne 8. 4. 2021 obecně na této obhajobě (pouhé placení na žádost původně spoluobžalovaného K.) setrval, kdy primárně opětovně uvedl pouhé 3 platby přes vlastní bitcoinovou peněženku. Při vyjádření k jednotlivým skutkům však de facto potvrdil odlišné množství plateb (arg: nejprve uvedl platby koncem března k bodu 3., a někdy v dubnu – květnu k bodu 4., následně zmínil 3 platby v období března až květen, a poté při popisu „omylu v identifikaci skutků“ popisuje platby za 4 dodávky). První dva skutky (body ad 1. a 2.) přitom v rámci spontánní části popsal jako jednání původně spoluobžalovaného, o kterém věděl, ale nezmínil, že by se podílel na platbách (arg: „nic nezakoupil, nic nezískal“). Pouze v prvním případě část drogy obdržel k vlastní spotřebě (ochutnávce). V rámci druhého skutku popřel reklamaci s tím, že neměl přístup na účet, kdy ovšem k možnému doručení zásilky na svou adresu uvedl, že si M.K. několikrát objednával nějaké věci k němu domů. Rozhodně ovšem popřel podíl na distribuci či prodeji. Oproti přípravnému řízení pak všechny tři platby fakticky prezentoval do doby před doručením tabletovačky, kdy pak již K. odmítal platit (viz odpověď na dotaz, zda odmítl platit nějakou objednávku, kde uvedl, že poté, co si k němu K. objednal tabletovačku, tak v tom bodě 5. mu to odmítl zaplatit, protože jej našťvalo, že jednal bez jeho vědomí). Zde nelze přehlédnout, že údaj o odmítnutí platby v bodě 5. následoval až v rámci odpovědí na dotazy, když primárně k tomuto bodu uvedl, že si neuvědomuje, že by v dané době něco platil. K bodu 7. (bod 6. výroku rozsudku, dodávky LSD) pak uvedl, že vzhledem k nejasnému časovému vymezení v obžalobě („v předmětném období“) si neuvědomuje, zda něco platil, či nikoliv, takže o tom vlastně nic neví. K vlastnímu mechanismu své účasti nejprve uvedl, že od M. (K.) dostal nějakou adresu, kam přes svoji bitcoinovou peněženku provedl platbu, a poté od něj dostal hotovost (asi v Kč), když dále uvedl, že tato dle něj odpovídala „ekvivalenci“ těch bitcoinů. Tuto verzi pak upravil tak, že většinou nejdříve dostal hotovost, až poté zaplatil.
9. K údajům z přípravného řízení ohledně konkrétních skutků pak vysvětlil, že si chybně vyložil jednotlivé skutky, kdy věděl, že platil tři objednávky a tyto si mylně spojil s prvotně zažalovanými skutky a až po studiu spisu zjistil, že se vyjadřoval k jiným skutkům, kdy následně specifikoval, že popisoval skutky 1., 2., 3. a 5. (tedy čtyři skutky?), ale myslel tím skutky 3. a 4. (tedy dva skutky?), když ovšem tímto si není jistý (pravděpodobně pouze údaj 3 a 5 nahrazuje údajem 3 a 4). Když byl dotázán k rozporům ohledně dříve zmiňované náhražky, tak uvedl, že pravdivá je jeho novější verze, tedy, že věděl, že se jedná o drogy. Jednalo se o pomoc kamarádovi, který jej o ni požádal, a on si neuvědomil důsledky. O způsobu objednání ale nic nevěděl, když neumí prohlížet darknet (pouze se o to kdysi, cca před 10 lety, pokoušel), on pouze dle pokynů platil.
10. Na dotazy obhájce k jednotlivým identifikovaným platbám pak uvedl, že je možné, že prováděl platbu dne 27. 3. 2019 (arg: „uvědomuji si, že jsem prováděl nějakou platbu“) ovšem pouze jednu (nikoli tedy 3 platby v časech 15.39, 17.37 a 17.42 hod., jak bylo presumováno dotazem, který zjevně vycházel z č. l. 372-375), když platil vždy pouze jednu platbu za den. K platbám za duben 2019 (ve dnech 3. 4., 7. 4. a 15. 4.) pak uvedl, že v březnu až květnu proběhly celkem asi 3 platby, kdy vyloučil, že by v sobotu 27. 4. 2019 mohl provádět dvě platby (v časech 07.47 hod. a 11.58 hod., jak bylo opět presumováno dotazem, který zjevně vycházel z č. l. 378-379) opět se shodným argumentem, že vždy platil pouze jednu platbu za den, navíc v případě první platby v sobotu takto brzo ráno by pravděpodobně ještě spal. (Pozn. zde je ovšem nutno upozornit, že se jednalo o platby příchozí a odchozí, kdy z logiky údajů, „platil“, nikoli „vkládal“, se obžalovaný vyjadřoval pouze k odchozím platbám. Uváděné časy plateb přitom vychází z času UTC a k reálu je tak v případě SEČ/SELČ nutno přičíst do 31. 3. 2019 jednu hodinu a v dubnových termínech dvě hodiny v důsledku změny letního středoevropského času – uváděný čas 07.47 hod. dne 27. 4. 2019 pak představuje fakticky 09.47 hod., viz i č. l. 342).
11. Jako vysvětlení objektivně zjištěných údajů v rámci odborného vyjádření (konkrétní platby prostřednictvím bitcoinové peněženky) pak v rámci odpovědí na otázky obhájce uvedl, že původně

spoluobžalovaný K. měl přístup k jeho telefonu a pravděpodobně (arg. myslím ..., teoreticky ...) i k jeho bitcoinové peněžence, když si od něj půjčoval na zavolání telefon. (Pozn.: při logice předchozích odpovědí, by ovšem musel telefon půjčovat původně spoluobžalovanému v době, kdy sám spal.) Ke komunikaci s prodejcem ze dne 2. 8. 2019 (č. l. 365), a tedy možnému autorovi textu, uvedl, že v dané době se nestěhoval on, ale původně spoluobžalovaný K., což koresponduje i s údaji tohoto svědka, který potvrdil, že tuto reklamaci vyřizoval on. On sám nezadával žádné údaje do jeho (K.) počítače.

12. Dále se pak vyjádřil i k obhájcem nově předložené listině („čestnému prohlášení“ svědka M.P.), kdy uvedl, že tuto listinu (resp. její originál, když soudu byla předložena pouze téměř nečitelná elektronická kopie) sepsal pan P. a pojednává to o jeho setkání s panem K. v období asi 6 hodin předtím, než jej (obžalovaného) šel tento (svědek K.) navštívit. Tuto situaci, prezentovanou obhajobou jako incident v noci z 18. na 19. 2. 2021, popsal tak, že přišel domů krátce po 20:00 hod., šel hned spát a ráno, když se probudil, tak mu volal kamarád (P.), že někde potkal M.K.. Když toto sdělil bratrovi, tak mu bratr řekl, že M.K.se za nimi asi v 01:00 – 02:00 hod. zastavil a vykládal něco, že je mu snad líto, že jej do toho namočil a byl tam s žádostí, jestli u nich nemůže přespát. Jeho matka jej nepustila dovnitř, tak ještě asi hodinu tam někde ležel a údajně křičel do telefonu, že není zfetovaný.
13. Údaje původně spoluobžalovaného vnímá jako snahu tohoto si v řízení „polepšit“, když to „hodí“ na něj. O dané věci se s ním později nebavil, fakticky ho viděl (s možnou jednou výhradou) naposledy 2-3 měsíce před zadržením (tedy při zadržení dne 5. září 2019, někdy v červnu – červenci 2019).
14. V rámci veřejného zasedání před odvolacím soudem dne 22. 9. 2021 setrval na své výpovědi z hlavního líčení. Potvrdil, že k darknetovému účtu neměl žádný přístup a neprováděl na něm žádnou komunikaci, kdy tuto měl provádět (dle jeho vlastního sdělení) dříve spoluobžalovaný K. pomocí počítače na internátě. Bitcoinovou peněženku si zřídil již v roce 2017 za jiným účelem, než k nákupu drog, neuvědomuje si však, zda přes ni do roku 2019 prováděl nějaké platby. Mimo nákupy pro K. si přes bitcoinovou peněženku koupil počítačovou hru. Ke své drogové minulosti uvedl, že několikrát měl marihuanu, jednou od K. vyzkoušel „něco jako extázi“, kdy však v té době nevěděl, kde ji K. sehnal. Až následně se dozvěděl, že tento objednával drogy na darknetu. Připustil, že je možné, že tato droga pocházela z objednávky, kterou zaplatil. Na otázku k legálním náhražkám drog odmítl odpovídat, avšak potvrdil, že M.K.se mu nikdy o ničem takovém nezmiňoval. Ke svému dřívějšímu procesnímu postoji, kdy žádal o uzavření dohody o vině a trestu (a tuto i uzavřel, avšak soudem nebyla schválena), uvedl, že takto jednal na základě doporučení jeho bývalé obhájkyne. Ke svému zdravotnímu (psychickému) stavu uvedl, že se léčí s XXXXX u T. G, kterého navštěvuje párkrát do roka. Dříve chodil k MUDr. H., kterou navštěvoval častěji. Mezi návštěvou těchto lékařů byla přetržka asi dvou let, k MUDr. G. začal chodit nedávno.
15. V hlavním líčení konaném po vrácení věci soudu I. stupně dne 28. 3. 2022 potvrdil údaje z veřejného zasedání. Ke svému zdravotnímu stavu uvedl, že jediný zásadní rozdíl od běžné populace, který na sobě vnímá, je naivita a problém vytvářet si vlastní názor, kdy spíše vstřebává názory z okolí. Ve vztahu k tomuto byl léčen (sledován) asi od 8 let do 18 let u H., která však nastoupila do předčasného důchodu, a on přestoupil k G., který mu plně nevyhovoval, takže od září 2022 nastupuje k nové paní doktorce. U H. probíhala sezení nepravidelně v závislosti na jeho potřebách (problémech), někdy 3x-4x měsíčně, jindy 1x za půl roku. K dotazu, zda v době páchaní trestné činnosti probíhala nějaká léčba, nejprve (zjevně v rozporu s realitou) uvedl, že byl párkrát u G., avšak následně na opakovaný dotaz konkretizovaný i rokem uvedl, že se v tomto období nikde neléčil, když k G. začal docházet krátce po zahájení trestního stíhání. K údaji ze zdravotní dokumentace H., kde je poslední záznam k jeho osobě v roce 2015, sdělil, že to je možné, ale myslí si, že se s ní viděl ještě později. Skutečnost, že po odchodu H. do předčasného důchodu, případně s ohledem na jeho zletilost, nepřešel do péče jiného lékaře, zdůvodnil tím, že si nedovedl představit paní doktorku nahrazovat, a jelikož necítil potřebu, tak věc neřešil.

16. K samotné trestné činnosti uvedl, že skutečnost, že by měly být nějaké látky objednávány z darknetu zjistil až od policie při zadržení. Neví, jak se na předmětné stránky dostat, neměl k účtu přihlašovací údaje. K. mu pouze sdělil, že si chce objednávat nějaké drogy, ale podrobnosti mu nesdělil. Pouze mu dal hotovost, kterou zaplatil na adresu, kterou mu poskytl K., kdy bližší údaje k platbě (adresát, zboží) nejsou v bitcoinové peněženke vidět. Podrobně se vyjádřil ke způsobu vkládání peněz na bitcoinovou peněženku a zadání platby. Peníze do automatu vkládal jak K. (nejprve uvedl „párkrát“, následně „jednou“), tak on („dvakrát“). Údaje k platbě (adresu a částku) měl napsanou na papíře, kdy popřel, že by měl k dispozici QR kód. S prodejcem nijak nekomunikoval, neboť přes peněženku se ani komunikovat nedá. Neví, zda byl K. přítomen posílání plateb, on sám u komunikace K. s prodejcem nebyl. Opětne uvedl, že celkem se podílel na 3 platbách (cca jednou měsíčně v řádech tisíců), toto následně skončilo, jelikož K. si k němu objednal bez jeho vědomí tabletovačku, což ho naštvalo (časově tedy nákup tabletovačku zařadil okolo třetí platby). Důvodem, proč se na něj K. obrátil, byla skutečnost, že tento neměl vlastní bitcoinovou peněženku. Sám měl bitcoinovou peněženku asi již rok před první platbou, chtěl na ni nahrát bitcoiny a vydělat na kurzu, což však neudělal. První nahané peníze na peněženku pak byly zřejmě až ty od K.. Jedinou další platbou byla koupě počítačové hry z přebytků peněz od K., které mu tam zbyly z důvodu pohybu kurzu. Popřel, že by váha zajištěná při domovní prohlídce souvisela s trestnou činností. K vlastní zkušenosti s drogami uvedl, že byl uživatelem marihuany, se kterou však dávno skončil (závodně vesloval a bál se antidopingové kontroly), jedinou tvrdší drogu měl od K.. Dostal od něj malý sáček se sypkou hmotou, už ale neví, jakým způsobem ji užíli. Nebyl obeznámen o tom, co K. s drogami dále dělá. O objednavce LSD nic neví. O tom, že si K. objednáva drogy, věděl již před první platbou, konkrétně mu ale K. důvod první platby nesdělil.
17. Jeho obhajobu tak lze shrnout tak, že s danou trestnou činností nemá fakticky nic společného, pouze se podílel na žádost původně spoluobžalovaného K. na třech platbách, kdy v jednom případě dostal část zboží k vlastní spotřebě (ve verzi obžalovaného „nic nekoupil, nic nezískal, na další distribuci se nepodílel“). Z hlediska možné vlastní trestné činnosti pak teoreticky doznal část plateb s vědomím, k jakému účelu směřují (obstarání drog), tedy jistou formu pomoci původně spoluobžalovanému K..
18. Zde je navíc nutno poznamenat, že takto upravená obhajoba (pouhé tři platby při vědomí toho, o co se jedná – nákup drog a ne nějaké náhražky) víceméně koresponduje s jeho vyjádřením ze dne 7. 12. 2020 (č. l. 471), které ovšem navíc obsahuje údaje k bodu 7. obžaloby (bod 6. výroku rozsudku), tedy k nákupu 100 tablet LSD, kdy uvedl, že ví pouze o 50 kusech tablet, které platil, kdy vše probíhalo stejně jako v případě nákupu MDMA, tedy, že pouze zaplatil prostřednictvím své peněženky, pomocí hotovosti od K.. V tomto podání navíc doznal platby ve vztahu ke všem bodům 1. – 5., takže celkem minimálně platby za 6 dodávek.
19. Při hodnocení věrohodnosti jeho výpovědí, musel soud, mimo poměrně problematické logiky jeho účasti na uvedených dodávkách a dalších nelogičnostech, změn i zásadních údajů, přihlídnout i k dalším důkazům (zejména listinným či jiným věcným, ve spojení se svědeckou výpovědí M.K.), které ve vzájemném kontextu možnou celkovou věrohodnost jeho výpovědí zpochybňují.
20. Zde je nutno primárně poukázat na zásadní změnu výpovědi v rámci hlavního líčení, která je zjevně nepravdivá a účelová. Obžalovaný se snaží vytvořit zdání, že jeho prvotní doznání k účasti na jednání pod body 1.-3. bylo vyvoláno jeho omylem, a je tedy nepravdivé. Tato prezentace je však v absolutním rozporu nejen s údaji původně spoluobžalovaného K., ale zejména s vlastním obsahem jeho údajů. Takto je nutno zejména vnímat, že u všech těchto skutků podrobně spontánně popisuje i hodnotu dodávek, tedy částku v českých korunách, kterou vkládal do bitcoinmatu a která byla určena k uhrazení (zjevně s jistou rezervou, viz údaje o zůstatku, tedy v o něco vyšší částce, než byla reálná hodnota objednávky). V prvním případě zmiňuje částku necelé 2.000 Kč (což koresponduje s údaji svědka K. – cca 1.400 Kč), ve druhém případě zmiňuje částku 5.000 Kč (což opět koresponduje s údaji svědka K. – cca 4.000-5.000 Kč) a ve třetím případě zmiňuje částku cca 9.000 Kč (což představuje cca dvojnásobek předchozí hodnoty a logicky tedy i objednaného

množství). Nejedná se přitom o údaje, které by mu mohly být nějakou formou předestřeny, když jsou (v detailu) odlišné od prvotní verze původně spoluobžalovaného K., v té době (jedině) známé orgánům činným v trestním řízení. Pokud soud zohlední zjištěné údaje o hodnotě zásilek, lze jednoznačně uzavřít, že tento popis se může vztahovat právě jen na popsání první 3 skutky. První (nejmenší) dodávka 5 gramů MDMA měla hodnotu 53 USD včetně poštovního, druhá dodávka 50 gramů MDMA (obsahově z MDMA druhá nejmenší) měla hodnotu 200 USD a třetí dodávka 100 gramů MDMA (dvojnásobná proti předchozí) měla hodnotu 350 USD. Již tento poměr cen v USD a jejich konkrétní nárůst evidentně koresponduje s těmito dodávkami a fakticky vylučuje záměnu se skutkem 4., kdy dodávka 250 gramů MDMA měla hodnotu 875 USD, což by při hrubém odhadu (prostý násobek bez zohlednění kurzových změn) představovalo částku přesahující 20.000 Kč. Jak je již zmíněno výše, pro dané závěry stačí právě prokázaný poměr množství a ceny (v USD, případně v bitcoinech) a nebylo tak nutné doplňovat dokazování ve směru přesné ceny dodávek v českých korunách (Kč), ale nad tento rámec soud zmiňuje, že cena první dodávky při aktuálním kurzu ČNB (dle tabulky uvedené na č. l. 192-197 sp. zn. 46 T 3/2021) v období ledna a února 2019 činila cca 1.200 Kč, cena druhé dodávky při stejném kurzu činila cca 4.500 Kč, cena třetí dodávky při kurzu k datu 27. 3. 2019 činila cca 8.000 Kč, cena čtvrté dodávky při kurzu k datu 27. 4. 2019 činila cca 20.200 Kč a cena páté dodávky při kurzu k datu 12. 7. 2019 (registrace úhrady systémem) činila cca 5.300 Kč. Je tedy zjevné, pokud obžalovaný D. zmiňoval v rámci první procesně řádně použitelné výpovědi hodnoty zásilek v jím zmiňovaných částkách, musel popisovat body 1.-3. výroku rozsudku a žádné jiné.

21. Soud proto jeho údaje nemohl považovat za zcela věrohodné, kdy tyto vnímá jako účelovou obhajobu a při posuzování skutkového děje z jeho údajů mohl vycházet pouze tam, kde jsou tyto v souladu s dalšími důkazy (viz např. právě výše hodnoty dodávek zjištěné ze Silk Road). V jeho případě pak nelze přehlédnout ani jeho procesní postavení a s ním spojená práva z hlediska uvádění pravdivých údajů.
22. Ze svého trestného jednání je obžalovaný mimo svého (minimálního) doznání ke skutkovým okolnostem (ingerence do jednotlivých „obchodů“ formou placení přes vlastní bitcoinovou peněženku), usvědčován zejména výpovědí původně spoluobžalovaného M.K.a dále listinnými a jinými věcnými důkazy dokumentujícími jeho zapojení.
23. Svědek M.K.v hlavním líčení dne 8. 4. 2021 nejprve odkázal na předchozí výpovědi, kdy již s odstupem času si není jist např. daty apod. K vlastnímu trestnému jednání pak spontánně uvedl, že to začalo první zásilkou 5 gramů, které objednali z webu a potom objednávali další (50 gramů). Tato zásilka napoprvé nepřišla, potom co došla, tak asi po měsíci objednali další (100 gramů). Později objednali ještě 250 gramů a někdy v červnu 2019 chtěli objednat ještě 100 gramů, ale ty už nepřišly a potom, co to reklamoval, tak byl zadržen.
24. K prvopočátku jednání pak upřesnil, že on sám chodil do různých klubů, užíval tuto konkrétní drogu (MDMA) a všiml si, že je o ni zájem. Poté viděl nějaký dokument, nebo video, o darkwebu a začal se o to zajímat. Protože byli s obžalovaným D. kamarádi, šli do toho spolu. Zpočátku nevěděli, jestli je to opravdové, tak to chtěli to zkusit, založili účet, finančně se na to složili (asi na 1/2, když to stálo cca 1.400 Kč), objednali těch 5 gramů na jeho jméno a adresu internátu, a potom byli překvapeni, že to přišlo. Přišlo jim to celé takové jednoduché, že to takto přijde, a bylo to za strašně levnou cenu (za větší množství), což je na tom zaujalo, a proto se rozhodli, že budou objednávat (dále), kdy se jednalo o společný nápad. Zde následně upřesnil, že jej to uchvátilo, a tak to navrhl obžalovanému, který souhlasil. Z prodeje z první dodávky něco našetřil a z toho zafinancoval další nákup. Objednávali to ze stránky XXXXX3.0, což je e-shop s drogami, kde je obrovské množství drog, kdy stránku procházeli společně a něco vytipovali. K tomuto postupu (vyhledávání a komunikaci na darknetu) doplnil, že toto se naučili sami dle internetu (po zadání do vyhledávače Google lze najít odkaz, který je přesměruje, umožní stáhnout potřebný prohlížeč) a to někdy (logicky) před nebo na začátku první objednávky. Před první objednávkou si to „proklikali“ a prohlédli, a když uviděli, kolik tam toho je, tak si řekli, že zkusí to nejmenší množství. Následně

popsal obecně mechanismus daného obchodu, tedy, že je nutno kontaktovat prodejce, v rámci objednávky uvést dodací adresu, zaplatit prostřednictvím bitcoinové peněženky, když tito (prodejci) přijímají pouze tuto virtuální měnu, a předtím je tak nutno finanční prostředky (české koruny) vložit do bitcoin automatu, který je převede na bitcoiny.

25. Ke konkrétním skutkům pak dále uvedl, že v případě první dodávky (5 gramů MDMA) asi týden po objednání dostal na internát pohlednici, ve které byl ještě malý sáček s krystaly. Toto množství společně rozdělili do tablet na léky, které zakoupili, kdy to odvážili asi po 100 mg do jedné kapsle, přidali tam kofein, nebo něco, aby to vypadalo, že je toho víc. Toto si poté vzal k sobě a rozprodal to, kdy něco z toho určitě ochutnali. Každopádně prvotní prodej měl na starosti on (arg.: „dostal jsem to celé, dostal jsem z toho maximum, co jsem mohl”), kdy výtěžek (cca 4.000-5.000 Kč), po převodu na bitcoiny, byl použit na financování dalšího nákupu (50 gramů MDMA). Ten byl opět adresován na něj, ale nedošel, proto jej museli reklamovat. Obecně při reklamaci prodejce buď vrací peníze, nebo zásilku zašle znovu. Oni chtěli, aby to bylo zasláno znovu, na jinou adresu. Reklamaci zařizoval (s prodejcem komunikoval) obžalovaný D. Po dojití zásilky se o tuto podělili, když nějakou část spotřebovali a zbytek rozdali mezi svoje známé, nebo kamarády, případně prodali. Distribuce probíhala buď opět v želatinových obalech, nebo jen v sáčkích. Při prodeji byli dohodnuti na rámcové ceně (800 – 1.000 Kč/gram). Výtěžek byl v řádu tisíců korun, který následně utratil. Potom to nějak přes měsíc nedělali a až nějak koncem března objednali další dodávku (100 gramů MDMA) ovšem na jinou adresu (jeho trvalého bydliště, kde ale nebydlel, což vnímal jako bezpečnější). Tuto platil obžalovaný D. (zde se neskládali). Když přišla dodávka, tak pro ni jel vlakem do H., vyzvedl ji, a poté ji předal obžalovanému, aby ji někam schoval. Následně to probíhalo jako s tou předchozí, tedy rozdělení, kdy část spotřebovali a část rozprodali. Z tohoto výtěžku pak někdy v květnu zafinancovali další (objemově největší) dodávku (250 gramů MDMA), která byla opět objednána na stejnou adresu jako ta předchozí, tzn. jeho trvalého bydliště. Tato byla doručena ve formě dvou obálek. Opět pro ně jel do H., vyzvedl je, a poté je předal obžalovanému, aby je někam schoval, kdy předtím vybrali největší krystaly. Následně to, z hlediska distribuce či konzumace, opět probíhalo jako s tou předchozí. Zde doplnil, že to uteklo strašně rychle, a neměl vůbec přehled o tom, kolik toho ještě mají, a najednou bylo vše spotřebováno (arg. už nebylo). Přesně si to již nepamatuje, tehdy toho hodně spotřeboval. K poslední dodávce (100 gramů MDMA), u které byl zadržen, uvedl, že poté, co skončil školní rok (na konci června 2019), tak se odstěhoval z internátu zpátky do P., našel si brigádu, dostal se pryč z B., neměl kolem sebe ty stále známé, takže přestal užívat drogy. Asi po měsíci mu to začalo chybět, tak chtěl, aby to zase objednali. Obžalovaný D. tedy drogy opět objednal na stejnou adresu jako v předchozích případech, ale toto nepřišlo. Začal se proto strachovat, co se stalo, takže si vzal údaje na přístupový účet a komunikoval s prodejcem, a protože to trvalo nějakou dobu, tak to reklamoval, aby to poslali znovu na jinou adresu, když současně bydlel u babičky na adrese XXXXX. Až počátkem září, kdy se již přestěhoval zpátky na internát, dostal telefonát, že má nějakou zásilku na poště, tak pro ni následující ráno jel a byl zadržen.
26. K bodu 7. (bod 6. výroku rozsudku, dodávka/y LSD) pak (shodně s původními údaji v přípravném řízení) uvedl, že o tomto nic neví, domnívá se, že obžalovaný D. chtěl mít tuto objednávku čistě pro sebe, takže to udělal za jeho zády. Jako důvod, proč se v rámci Dohody o vině a trestu přiznal i k tomuto bodu, pak uvedl, že toto mu poradil jeho právní zástupce.
27. K dotazu, jakým způsobem založili účet, uvedl, že si není jistý, ale asi z počítače, kdy určitě nebyl jeho, či ovšem byl, neví. On má až z pozdější doby notebook, v té době měl pouze (chytrý) telefon (smartphone) a z něj to založeno nebylo. Bitcoinovou peněženku měl (nebo si ji pořídil) v té době pouze obžalovaný D., on nikoli. Komunikaci s jednou výjimkou obstarával obžalovaný D., on neměl přístupová hesla k peněžence, ale měl přístup k účtu na webu (komunikaci). Tou výjimkou byla až reklamace u poslední dodávky, u které byl zadržen. Zde následně upřesnil, že poté, co zásilka nedošla, se začal strachovat, co se stalo, tak vzal údaje na přístupový účet a komunikoval s prodejcem, a když zásilka pořád nepřicházela, tak ji reklamoval s tím, aby ji poslali znovu na jinou

adresu (jeho babičky na ulici XXXXX). Je evidentní, že takto popisuje opakovanou komunikaci s prodejcem ve vztahu k této zásilce, nikoli pouze jeden kontakt.

28. K technickým pomůckám k distribuci (předmětům doličným) pak uvedl, že měli digitální váhu, kterou společně zakoupili, na které zboží rozvažovali. Tato byla u obžalovaného, kdy zboží vážili u něj (obžalovaného D.) doma nebo např. v jeho autě. Pokud měl zboží (arg.: „to“, a nikoli ji, tedy váhu) doma on, tak je vážil sám. Dále měli „tabletovačku“, kterou objednali prostřednictvím internetu, kdy přišla poštou a vyzvedl ji obžalovaný na poště v XXXXX-, když byla objednána na něj. Tato sloužila k výrobě tablet, které dělali z MDMA a přidaného potravinářského barviva a celulózy. Tabletovačkou namíchanou směs stlačili, stloukli a z toho byly ty hotové tablety. Důvodem tohoto postupu, výroby tablet, oproti původně používaným požitelným želatinovým obalům (kapslím, tobolkám), bylo to, že zákazníci to vnímali lépe. Daný postup získali asi podle návodu na internetu. I toto dělali doma u obžalovaného, v jím užívaném pokoji, kdy tam byli sami.
29. K vlastnímu mechanismu „obchodu“ uvedl, že vše, s jednou výjimkou (jedna komunikace v rámci reklamace), včetně plateb, obstarával obžalovaný D. On sám neměl přístup k bitcoinové peněženice ani mobilu obžalovaného. U faktické komunikace a plateb přítomen nebyl, proto neví, na jakém zařízení toto obžalovaný dělal. Dále se pouze obecně vyjádřil k danému postupu, který přirovnal k nákupu na e-shopu. Naklikne se objednávka, zašlou se peníze (v bitcoinové formě) a uvede se adresa, na kterou má být zboží zasláno.
30. K další distribuci získaných drog pak uvedl, že to v určitém rozsahu dělali oba (on i obžalovaný), on to prodával svým známým, o kterých věděl, že to užívají, nebo i cizím lidem v klubech (zde uvedl, že tyto neznal, ale jednalo se o desítky osob), kdy potvrdil, že jedním z odběratelů byl i svědek J.M., jeho spolubydlící na internátě, který si od něj drogy občas (arg.: někdy) bral či kupoval. Komu svou část distribuoval obžalovaný D., neví, ani nevěděl.
31. K obhajobě obžalovaného D. pak uvedl, že s tímto nemá aktuálně žádné konflikty, od zadržení přestali vzájemně komunikovat a fakticky se neviděli, jeho údaje (o minimálním podílu, fakticky pouhém placení) vnímá jako důsledek situace, ve které se nachází (důsledek trestního stíhání). Rozhodně vyloučil onu obžalovaným D. prvotně prezentovanou nevědomost skutečného stavu, když o žádné náhražce se nebavili. K obžalovaným D. prezentovaným údajům k únoru 2021 pak na dotazy obhájce uvedl, že si nepamatuje, co v dané době dělal, tedy ani, že by navštívil bydliště obžalovaného. P., o kterém ví, že je kamarád obžalovaného, v dané době nepotkal.
32. Jako důvod svého jednání, po prvotní zvědavosti, uvedl snahu mít dostatečnou zásobu drogy pro svoje osobní užití a k tomu si i něco přivydělat (arg.: „chtěli z toho víc peněz“). Dále uvedl, že v době, kdy na tom byl psychicky špatně, tedy někdy v květnu – červnu 2019, s tím chtěli oba skončit. O dané věci (obchodu s drogami) se on sám s nikým dalším nebavil a domnívá se, že stejně postupoval i obžalovaný D. Ke své osobě pak doplnil, že měl přezdívku P., kdy výraz „Pinkie“ (užitý v rámci zajištěné komunikace obžalovaného D. v aplikaci Telegram) může být její zdrobnělinou.
33. V rámci veřejného zasedání před odvolacím soudem dne 22. 9. 2021 ke svému vztahu s dříve spoluobžalovaným D. uvedl, že se seznámili před 3 – 4 lety a byli kamarádi, z drog spolu dříve zkoušeli marihuanu. K dotazu soudu popřel, že by viděl obžalovaného marihuanu či jiné drogy prodávat, nebo že by spolu chodili do nějakých klubů. Následně obecně popsal způsob objednávání drog na tržišti Silk road, kdy zopakoval, že přístup k účtu na tomto tržišti měli s obžalovaným oba. Zřizovali jej zřejmě společně, kdy společný byl i prvotní nápad. Pouze chtěli vyzkoušet, jestli to vyjde, prvotní objednávka 5 g vyšla a byli spokojeni s kvalitou. On sám s prodejcem komunikoval při posledních 2 objednávkách. První objednávku (100 g MDMA) objednali společně, obžalovaný D. ji zaplatil, ale nedorazila, tak jí reklamoval. Obžalovaný D. reklamaci neprováděl. K objednávce LSD uvedl, že tuto nereklamoval, v rozporu se svými předchozími údaji přiznal, že o této objednávce věděl, jelikož mu o ní obžalovaný řekl (resp. napsal mu, že objednávka došla), ale s touto drogou nijak „nemanipuloval“ (neprodával ji). K tomu doplnil, že se před tím tuto

objednávku obžalovaný snažil utajit. Potvrdil, že se v období reklamace objednávky, stěhoval na adresu XXXXX. K bitcoinové peněženke uvedl, že tuto si zřídil sám obžalovaný D., který k ní také jako jediný měl přístupové údaje. On sám na ní žádné platby neprováděl ani bez znalosti těchto přístupových údajů provádět nemohl a sám vlastní bitcoinovou peněženku neměl (ačkoli by byl schopen si ji zařídit). Neví o tom, že by obžalovaný D. měl těchto peněženek více. K dotazu soudu tedy nedokázal objasnit, odkud plynuly zbývající platby za nákup drog. Po předložení fotodokumentace z domovní prohlídky v bydlíšti obžalovaného D. (č. l. 283), uvedl, že na fotografii se nachází váha, kterou společně s obžalovaným používali, kdy ji koupili za společné peníze a vzájemně si ji půjčovali. Popřel, že by v průběhu trestního řízení kontaktoval obžalovaného či jeho rodinné příslušníky nebo že by se s obžalovaným někdy bavili o legitimních (legálních) náhražkách drog, kdy uvedl, že vždy prodávali (tedy společně) standardní drogy. Ke své přezdívkě P. doplnil, že tato pochází ze seriálu Breaking Bad (v češtině Perníkový táta), kdy se jedná o příjmení jedné z hlavních postav, která rovněž prodává drogy. (Pozn. tato skutečnost zjevně evokuje jeho pozitivní vztah k drogám, ostatně shodně jako je popsána obdobná skutečnost u obžalovaného D..)

34. Po vrácení věci soudu prvního stupně v rámci hlavního líčení dne 28. 3. 2022 již využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat.
35. Jeho výše uvedené údaje přitom v zásadě (společné jednání, průběh jednotlivých skutků, jistá forma dělby drog apod.) korespondují i s jeho údaji, které uvedl v postavení obviněného v rámci původního společného řízení (jednak dne 6. 9. 2019, č. l. 85-87, a dále při pokračování výslechu dne 13. 2. 2020, č. l. 89-90), kdy primárně podrobně popsal veškerou svoji aktivitu ve vztahu k jednotlivým „obchodům“, včetně konkrétních dodávek. V rámci těchto výpovědí přitom popsal i konkrétní průběh kontaktů, které jsou přesně specifikovány ve výroku rozsudku, včetně množství a uhrazených finančních částek.
36. Takto nejprve uvedl, že je uživatelem marihuany, pervitinu a extáze, v minulosti zkusil i kokain. Ke skutku uvedenému pod bodem 1. usnesení o zahájení trestního stíhání (bod 1. tohoto rozsudku), uvedl, že se spoluobžalovaným D. se zná od roku 2016, byli dobří přátelé. Na přelomu roku 2018 – 2019 je napadlo, že by mohli zakoupit drogy na tržišti Silk Road, což je stránka na Darkwebu. D. ze svého notebooku přes svou bitcoinovou peněženku objednal za 1.400 Kč 5 gramů MDMA v krystalické podobě. U samotné objednávky nebyl, ale souhlasil s tím, že zásilka bude zaslána na jeho jméno a adresu domova mládeže XXXX. Zásilka přišla asi za týden (v lednu 2019) normálně poštou, byla to vlastně pohlednice, která se otevřela, a uvnitř byl sáček s krystaly MDMA. Balíček rozdělal a šel s ním za D. k němu domů na adresu XXXXX. U D. krystaly rozdělili na hromádky, které dali do želatinových kapslí. Do kapslí to dávali od oka a přidávali tam kofein. Část pojedli sami a zbytek prodal sám v klubu P. v XXXXX během jednoho večera. Jednu kapsli prodával za 200 Kč, za prodej utržil cca 5.000 Kč. D. se na prodeji nijak nepodílel.
37. Ke skutku uvedenému pod bodem 2. usnesení o zahájení trestního stíhání (bod 2. tohoto rozsudku), dále uvedl, že všechny peníze vydělané za předchozí prodej kapslí nahrál přes QR kód na D. bitcoinovou peněženku, která je propojena s účtem s názvem „toohigh20“. Údaje k peněženke on sám nemá. Následně D. po společné domluvě objednal 50 gramů krystalické podoby MDMA. D. to objednával někdy v lednu nebo únoru 2019 asi ze svého notebooku, on sám u toho nebyl. Nechal to zaslat opět do domova mládeže na jeho jméno, zásilka ale nepřišla, proto D. po třech týdnech objednávku vyreklamoval a nechal ji poslat k sobě domů na adresu XXXXX. Tato zásilka přišla asi do 2 dnů, vyzvedával ji D. Hodně z toho spotřebovali sami, část prodali ve formě krystalu nebo tablet. K tomuto účelu si koupili formu na výrobu tablet, objednával ji on a vyzvedával ji D. na poště v XXXXX. Pomocí této formy u D. doma vyráběli tablety tak, že krystaly nadrtili (různě kartami apod.), k nadrceným krystalům přidali mikrokrytalickou celulózu, kterou k tomuto účelu objednal D. přes internet, a přidali potravinářské barvivo. Věděli, co je ve složení tablet. Tyto distribuovali buď známým, nebo i cizím lidem, on je prodával v klubu P., D. neprodával v klubu ale spíše známým. Jeden gram krystalu prodávali za 800 Kč, jednu tabletu pak

za 100 Kč, známým ale dávali levněji. Sami spotřebovali určitě půlku, zbytek distribuovali. Asi 20 tablet dal M.T., komu prodával D., to neví. Na začátku se podělili s různými kamarády, ti se pak ozývali sami.

38. Ke skutku uvedenému pod bodem 3. usnesení o zahájení trestního stíhání (bod 5. tohoto rozsudku), dále uvedl, že v červnu až červenci 2019 objednali od stejného prodejce z Nizozemí 100 gramů krystalické MDMA v hodnotě 6.000 Kč, tuto zásilku objednával D. ze svého notebooku a opět ji platil přes bitcoinovou peněženku. Dohodli se, že zásilku nechá poslat na jeho jméno na adresu XXXXX s tím, že se pak podělí. Čekali asi 3 týdny, ale zásilka opět nedorazila. D. mu dal přihlašovací údaje k účtu na XXXXX (jméno toohigh20 a heslo Almostdead21) a on napsal reklamaci zásilky. Chtěli uvést novou adresu, proto uvedl adresu svého tehdejšího bydliště XXXXX. Čekal asi 2 týdny, zásilka přišla na poštu. Proto si následující den jel zásilku vyzvednout a vzápětí jej zadrželi celníci. Pokud by jej nezadrželi, jel by do B. a rozdělil by se s D.. K formě, která byla zajištěna v rámci domovní prohlídky, uvedl, že tuto používali k výrobě tablet.
39. V rámci pokračování výsledku v návaznosti na rozšíření trestního stíhání ke skutku pod bodem 3. (výroku tohoto rozsudku) uvedl, že tento popis souhlasí, D. si objednal na jeho adresu 100 gramů MDMA, on si ji vyzvedl ve schránce, zásilku pak dovezl do B., kde ji předal D. Sám z toho měl asi 2 gramy pro vlastní potřebu. Věděl o tom, že D. zásilku objednává, měl ji jenom vyzvednout s tím, že pak za to něco dostane. Platil ji T.D.. Co se stalo se zbytkem zásilky, neví. K bodu 4. (výroku tohoto rozsudku) uvedl, že D. na jeho adresu XXXXX objednal těch 250 gramů, on sám z toho dostal asi 15 gramů, zbytek zásilky si nechal D. O tom, že zásilka dojde, věděl předem od D., spíš ho ale postavil před hotovou věc, platil to opět D.. Dále se vyjadřoval k bodu 6. původní obžaloby (otázce vlastní distribuce drog), kdy uvedl, že z těch 15 gramů (které dostal jako podíl z druhé zásilky) prodal svému spolubydlícímu J.M. asi v 7 případech celkem 7 gramů pro jeho vlastní potřebu, a to za 800 Kč za gram. Se svým kamarádem H. společně užívali zbytek, ten mu za to nic neplatil. K bodu 4. rozšířeného sdělení obvinění (kdy v tomto rozsahu nakonec nebyl obžalován) uvedl, že žádného D.N. nezná, s tímto bodem nesouhlasí. Prostřednictvím T.D. nikdy nikomu drogy neprodával. K bodu 7. (výroku rozsudku) uvedl, že žádné LSD neobjednával, ani takovou objednávku pro nikoho nevyzvedával. Objednávky drog šly přes T. D., který je platil ze svého bitcoinového účtu, on u objednávek nikdy nebyl. Na tržiště XXXXX nechočil, neměl tam svůj profil. Finanční profit měl pouze z prodeje drog M., kterému prodal asi 7 gramů po 800 Kč. S D. se předem na objednávkách drog nedomlouvali, D. mu pouze dal vědět, že dojde zásilka, aby ji vyzvedl. Neví, proč to posílal na jeho adresu. Objednávky drog a tabletovačky byly spíš D. nápad, ale on s tím souhlasil, protože byla vidina, že z toho taky nějaké drogy bude mít.
40. K osobě tohoto svědka, s ohledem na jeho možnou obecnou a specifickou věrohodnost, bylo prokázáno, že již dne 19. 3. 2021 byl za toto jednání pravomocně odsouzen, když soud schválil Dohodu o vině a trestu, v jejímž rámci tento doznal trestné jednání v plném rozsahu původní obžaloby, a uložil mu nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 roků, když využil ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku (ukládal trest pod spodní hranicí trestní sazby). Mimo trestu odnětí svobody pak mu soud podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložil i trest propadnutí věci, a to kovové formy na tablety a zajištěné MDMA (ze zadržených zásilek).
41. Při hodnocení věrohodnosti údajů tohoto svědka tak soud, mimo jeho procesního postavení (původně spoluobžalovaný, který uzavřel Dohodu o vině a trestu se všemi procesními důsledky), musel hodnotit i skutkové údaje a jejich shodu, či naopak rozpory, s ostatními, zejména objektivními důkazy. V rámci tohoto hodnocení lze uzavřít, že údaje tohoto svědka v zásadě obecně korespondují s objektivně zjištěnými údaji a stejně tak mají i vnitřní logiku, což naopak u údajů obžalovaného D. mnohdy chybí (mimo výše uvedených změn výpovědí např. primární popírání existence prohlížeče darknetu atd.). Přestože lze najít údaje, u kterých došlo (zejména v rámci odvolacího řízení) po konfrontaci se zajištěnými důkazy u tohoto dříve spoluobžalovaného ke změně (zejména ve vztahu k obchodu s LSD, když napřed uvedl, že o tomto nic neví, aby následně při předstření jeho komunikace s prodejcem v rámci reklamace, ve které uváděl, že LSD

bylo doručeno, vypověděl, že o tomto mu obžalovaný D. pouze řekl, ale sám s LSD nemanipuloval, viz i bod 44 odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. 3To 60/2021-158), v jeho výpovědi soud neshledal zásadní znaky úmyslného uvádění nepravdivých údajů, případně zastírání vlastní úlohy, když tento prezentuje primárně vlastní aktivitu (zájem o drogy, jejich prodej apod.), kdy pokud by měl zájem poškodit původně spoluobžalovaného mohl jeho úlohu popsat širěji, což však nečiní a popisuje ji v rozsahu, který následně je objektivně zdokumentován (existence bitcoinové peněženky apod.). Tento postup tak obecně věrohodnost jeho údajů výrazně zvyšuje. Soud, přes takto vnímanou vyšší věrohodnost, z jeho údajů vycházel primárně tam, kde jsou v souladu s dalšími důkazy, když reflektoval i stávající judikaturu ve vztahu k situaci „tvrzení proti tvrzení“, kdy pro odsouzení nemůže být dostatečný prakticky pouze jeden důkaz, navíc v podobě údajů osoby, která má na výsledku vlastní zájem. V daném případě při doznání k celému komplexu jednání (viz Dohoda), pro tohoto svědka nemá v zásadě nepravdivý popis jednání spolupachatele význam.

42. Další svědci byli vyslechnuti k otázce další distribuce drog (odběru), když jejich identifikace vycházela z prvotních doznání obou spoluobviněných po jejich zadržení.
43. Svědek J.M. v přípravném řízení dne 27. 5. 2020 (č. l. 93-95) uvedl, že zná M.K., byli spolubydlícími na internátě od ledna do června 2019, ale znali se již dříve ze školy z H.. Párkrát si od K. zakoupil pro vlastní potřebu krystaly MDMA, odhadem 7-8 gramů za cenu 800 Kč za gram, kupoval si příležitostně, když byla nějaká větší akce v XXXXX. Věděl, že K. měl na gymnáziu problémy s marihuanou, takže když se bavili, došla řeč i na to, že K. by mohl mít možnost sehnat MDMA. Když měla být nějaká akce, tak se ho zeptal, jestli by mu něco nesehnal, buď sehnal a on si od něj koupil, nebo nic neměl. Sám K. mu drogy nenabízel. Odkud drogy měl, ho nezajímalo. Neviděl, že by K. předával drogy jiným osobám, ani mu o tom K. nic neříkal. Když mu K. prodával drogu, měl už pro něj množství nachystané. S T. D. se nezná, s M.K. se viděl asi po roce. On sám je uživatelem MDMA asi od roku 2017, závislý na drogách není, drogu užívá asi 10x – 12x ročně na festivalech, stálého dodavatele nemá, vždy od někoho sežene. V době, kdy spolu byli spolu s K. na internátě, si společně dali MDMA, co donesl. Po užití MDMA od K. se cítil zrychlený, plný euforie. Nemůže srovnat, zda MDMA od K. měla jiný účinek než ta od jiných osob, protože na festivalech míchá drogu s alkoholem.
44. Svědek J.H. v přípravném řízení dne 10. 6. 2020 (č. l. 91-92) uvedl, že T.D. nezná, M.K., ale dlouho se neviděli. On sám již drogy neužívá, dříve užíval MDMA. On sám drogy nevyhledával, byly mu nabízeny na párty od různých lidí. Není si jistý, jestli měl někdy drogy i od K.. Když byl konfrontován s textem sdělení obvinění původně spoluobžalovanému K., který reagoval na jeho údaje v rámci podání vysvětlení (viz úřední záznam č. l. 98-101), tak uvedl, že si těmito údaji (že je takto uvedl) není jist. Chodil do různých klubů, ale není si vědom, že tam od K. dostal nějaké drogy. Neví ani o tom, že by M.K. u sebe nějaké drogy měl, nikdy se ničím takovým nechlubil.
45. V případě tohoto svědka je přitom nutné uvést, že tento svědek byl vyslechnut zejména k bodu 3. sdělení obvinění ze dne 8. 1. 2020 (č. l. 14-15) týkající se zejména spoluobžalovaného M.K., které vycházelo z jeho údajů v rámci podání vysvětlení (viz úřední záznam č. l. 98-101), které obsahově navazovalo na prvotní údaje obžalovaného D.
46. Svědek D.N. v přípravném řízení dne 28. 2. 2020 (č. l. 96-97) využil svého práva a k věci odmítl vypovídat. Tento svědek měl být přitom vyslechnut k bodu 4. sdělení obvinění ze dne 8. 1. 2020 (č. l. 14-15) původně spoluobžalovanému K., které vycházelo z jeho údajů v rámci podání vysvětlení (viz úřední záznam č. l. 104-105), které obsahově navazovalo na prvotní údaje obžalovaného D.
47. Jejich výpovědi, které byly za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čteny v hlavním líčení dne 8. 4. 2021, tak zůstaly bez většího významu k ustálení skutkového děje ve vztahu k jednání obžalovaného D., když o tomto nic nevěděli (dle svých údajů jej neznali). Je evidentní, že jejich výpovědi ve vztahu k obžalovanému D. nemají přímou vypovídací hodnotu, ale výpověď zejména

svědka M. fakticky posiluje věrohodnost údajů svědka K. (doznání o distribuci), když s těmito koresponduje.

48. Svědek M.T.v přípravném řízení dne 7. 10. 2019 (č. l. 106-109), v rámci podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu k věci uvedl, že ze školy se asi 2 roky zná s M.K. a zhruba stejnou dobu (od „druháku“, když nyní je ve 4. ročníku) zná i T. D.. Neví o tom, že by tito měli něco společného s drogami, kdy ovšem M.K.mu občas přišel, jakoby se nechoval zcela normálně. On sám od nich žádnou nabídku nedostal, ani si drogy nekupoval.
49. Tento úřední záznam byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čten v hlavním líčení dne 8. 4. 2021, kdy ani z jeho obsahu nedošlo ke zjištění skutečností, které by mohly mít vliv na upřesnění důkazní (skutkové) situace.
50. Dále je obžalovaný z trestné činnosti usvědčován listinnými a věcnými důkazy, kdy se jedná zejména o listinné a jiné věcné důkazy získané v rámci užití operativně pátracích prostředků (sledování věci), případně v rámci domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků, a v souvislosti s těmito i zajištěnými věcnými důkazy (zejména mobilními telefony, počítači a jinými nosiči dat, případně drogami) a navazujícími výsledky odborných kriminalistických expertiz, které se zabývaly jejich zkoumáním.
51. Z dokumentů z vyšetřovacího spisu Celního pátracího úřadu Mnichov (č. l. 110-137, překlad na č. l. 163-182) bylo prokázáno, že dne 25. 7. 2019 (v materiálech je chybně uvedeno datum 19. 12. 2018) byl v rámci kontroly nákladního vozidla s poštovními zásilkami na území Spolkové republiky Německo zajištěn dopis adresovaný původně spoluobžalovanému M. K. na adresu H., obsahující 100 g netto MDMA. Skutečnost, že uváděné datum 19. 12. 2018 je chybné, vyplývá nejen z dalšího textu, ale i vlastní spisové značky, která reflektuje rok 2019 (E-Nr: 50304/2019-553). Dne 17. 8. 2019 pak byl v rámci obdobné kontroly zajištěn dopis adresovaný původně spoluobžalovanému M. K. na adresu H., J. , obsahující 106 g brutto MDMA. V obou případech se jednalo o zásilky směřující z Nizozemska přes Spolkovou republiku Německo do České republiky. Obsah těchto zásilek vykázal na základě provedeného rychlotestu pozitivní barevnou reakci na přítomnost amfetaminu. Dne 23. 8. 2019 byly tyto zásilky v návaznosti na předchozí souhlas Okresního státního zastupitelství v H. předány českým orgánům činným v trestním řízení.
52. Z protokolů o ohledání věci (č. l. 188-196, 199-207 včetně fotodokumentace) bylo prokázáno, že v obou zajištěných dopisních obálkách se nacházela černá plastová kazeta na uložení CD nebo DVD nosiče, ve které se nacházely vždy dva průhledné PVC sáčky obsahující krystalickou látku nažloutlé barvy, v případě první zajištěné zásilky o hmotnosti 51 g a 50,90 g, v případě druhé zásilky pak o hmotnosti 51 g a 54 g. Krystalická látka v obou zásilkách reagovala po použití narkotestu NIK jako MDMA.
53. Z úředního záznamu ze dne 5. 9. 2019 (č. l. 211-219 včetně fotodokumentace) a příslušných rozhodnutí bylo prokázáno, že na základě příkazu Okresního státního zastupitelství v H., č. j. ZN 2008/2019-13 (č. l. 210) po předchozím souhlasu soudce Okresního soudu v H. (č. l. 209) došlo k záměně zásilky zajištěné dne 17. 8. 2019 obsahující krystalickou látku MDMA o hmotnosti 51 g a 45 g, kdy tato byla zaměněna za směs hrubozrnné mořské soli a barviva o stejné hmotnosti vložené do nových PVC sáčků a dalších původních obalů (viz dokumentace č. l. 218-219).
54. Z předávacího protokolu (č. l. 223) bylo prokázáno, že zaměněná zásilka byla dne 3. 9. 2019 předána zpět do přepravy.
55. Z protokolu o sledované zásilce (č. l. 222) bylo prokázáno, že na základě příkazu Okresního státního zastupitelství v H. (č. l. 221) byla tato zaměněná zásilka po navrácení do přepravy dále sledována, kdy dne 4. 9. 2019 si ji v 9:50 hodin na přepážce České pošty, s.p. na adrese H., XXXXX, vyzvedl původně spoluobžalovaný M.K., který byl následně v 9:55 hodin zadržen celníky Generálního ředitelství cel, kdy zásilku dobrovolně vydal (viz Protokol č. l. 224-225).

56. Z protokolu o zadržení osoby podezřelé dne 4. 9. 2019 (č. l. 35-39) bylo prokázáno, že v době zadržení měl M.K. u sebe mimo otevřené poštovní obálky na své jméno i mobilní telefon Xiaomi Redmi Note 5, který následně dobrovolně vydal (č. l. 294-295). V návaznosti na jeho zadržení byla provedena domovní prohlídka v jeho bydlišti.
57. Z protokolu o provedení domovní prohlídky u původně spoluobžalovaného K. na adrese H., J. Suka 24 (č. l. 233-248 včetně fotodokumentace) bylo prokázáno, že v pokoji původně spoluobžalovaného byla zajištěna kovová forma na tablety, na této byl proveden test DrugWipe na přítomnost konopí, amfetaminu, metamfetaminu a XTC s negativním výsledkem.
58. Z úředního záznamu ze dne 4. 9. 2019 (č. l. 42) bylo prokázáno, že u původně spoluobžalovaného M.K. byla při jeho zadržení provedena orientační zkouška narkotestem DRUGWIPE na přítomnost konopí, amfetaminu, metamfetaminu a XTC s negativním výsledkem.
59. Z protokolu o zadržení osoby podezřelé (č. l. 59-61) bylo prokázáno, že dne 5. 9. 2019 byl u svého vozidla (na základě prvotního doznání původně spoluobžalovaného K.) zadržen T.D..
60. Z úředního záznamu ze dne 5. 9. 2019 (č. l. 64) bylo prokázáno, že u obžalovaného T.D. byla při jeho zadržení provedena orientační zkouška narkotestem DRUGWIPE na přítomnost konopí, amfetaminu, metamfetaminu a XTC s negativním výsledkem.
61. V návaznosti na jeho zadržení byla provedena domovní prohlídka v jeho bydlišti a prohlídka jiných prostor – jeho osobního motorového vozidla.
62. Z protokolu o provedení domovní prohlídky u obžalovaného D. (č. l. 258-276 včetně dokumentace) bylo prokázáno, že v pokoji obývaném bratrem obžalovaného byla nalezena digitální váha, která na základě provedení testu DrugWipe reagovala pozitivně na přítomnost konopí, tato však byla ponechána v bydlišti obžalovaného. V rámci této domovní prohlídky pak byl zajištěn notebook zn. Dell a obžalovaný dobrovolně vydal svůj mobilní telefon zn. Samsung Galaxy S6 Edge (viz č. l. 288).
63. V rámci prohlídky osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia obžalovaného D. (č. l. 278-287 včetně fotodokumentace) nebyly nalezeny věci důležité pro trestní řízení.
64. Část věcí, které byly zajištěny při domovních prohlídkách, případně předány v rámci mezinárodní právní pomoci z ciziny, případně které byly dobrovolně vydány orgánům činným v trestním řízení, byla podrobena kriminalistickému zkoumání, na jejichž podkladě byly zpracovány příslušné protokoly, případně odborná vyjádření.
65. Z protokolu o ohledání věci – vnitřní paměti mobilního telefonu zn. Samsung Galaxy S6 Edge obžalovaného D. (č. l. 289-293 včetně přílohy – fotodokumentace) bylo prokázáno, že v aplikaci Telegram probíhala komunikace s osobou Pinkie (jehož telefonní číslo odpovídá číslu obžalovaného K.), tato komunikace byla z velké části následně smazána. V tomto mobilním telefonu byla rovněž nalezena aplikace Tor Browser (Alpha), kdy se jedná o prohlížeč z prostředí Darknetu, a aplikace Mycelium, tedy bitcoinová peněženka se zůstatkem 0,00000993 BTC. V historii bitcoinové peněženky se nachází 7 transakcí, z toho 3 příchozí a 4 odchozí.
66. Z protokolu o ohledání věci – vnitřní paměti mobilního telefonu Xiaomi Redmi Note 5 obžalovaného K. (č. l. 296-297), kdy ohledání proběhlo krátce po vydání mobilu, bylo prokázáno, že v tomto mobilním telefonu je uloženo telefonní číslo obžalovaného D. (722 187 747) označeného jako „XXXXXX“, v aplikaci Telegram je pak smazána komunikace s osobou označenou jako „XXXXXX“.
67. Na základě protokolu o ohledání webové stránky tržiště XXXXX3.1 (č. l. 314-337, včetně CD a fotodokumentace) pak byla vytvořena záloha webových stránek tržiště XXXXX3.1 s přihlášním k účtu kupujícího pod uživatelským jménem „toohigh20“, která je uložena na přiloženém CD nosiči.

68. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č. l. 310-313) byla zpřístupněna data ze zajištěných mobilních telefonů obou původně spoluobžalovaných a notebooku zn. Dell zajištěného v bydlíšti obžalovaného D.. V notebooku nebyla zjištěna data související s trestnou činností, kdy je zjevné, že tento byl původně užíván matkou obžalovaného (zejména do roku 2013), následně byl využíván všemi členy domácnosti, tedy jak obžalovaným, tak jeho bratrem (viz textové či video soubory). Z obsahu mobilního telefonu obžalovaného D. soud nemůže přehlédnout označení jeho účtu „alwayshigh420“, které přímo evokuje označení účtu určeného k nákupu psychotropních látek „toohigh20“, kdy navíc výraz high, kromě normálního významu ve smyslu výšky je ve slangové angličtině užíván i k označení stavu pod vlivem návykových látek (be high = být zdrogovaný, zhulený), ostatně i význam číslovky 420 je obdobný (jedná se o zkratku pro marihuanu, či opět stav po jejím požití, vycházející z data 20. dubna, kdy jsou zejména v USA tzv. „Vánoce trávy“). V mobilním telefonu zn. Xiaomi obžalovaného K. byla zajištěna historie hovorů (cesta: 03 – TLF Xiaomi – TLF – zpráva 3), kdy je zjevné, že probíhaly intenzivní kontakty s obžalovaným D.. Prakticky denní kontakty jsou v období od dubna 2019 do 11. 6. 2019, pak následují kontakty ve dnech 2. 7., 18. 7., 24. 7., 11. 8. a 2. 9. 2019, kdy tyto logicky navazují na průběh (reklamaci) poslední objednávky, stejně tak jako kontakty přes aplikaci Telegram. Poslední přijatý hovor je dne 2. 9. 2019 kolem poledne a poslední (smazaná) komunikace přes aplikaci Telegram je ze dne 3. 9. 2019. Mimo těchto údajů pak nelze přehlédnout, že se zde nachází i screen dokumentující existenci aplikace Orfox, kdy Orfox je také prohlížeč darknetu, což zjevně může souviset s nutností komunikace (minimálně v rozsahu poslední zasilky a její reklamace).
69. V rámci odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza, dat a zkoumání nosičů dat (č. l. 341-344, včetně CD a fotodokumentace) byly v mobilním telefonu obžalovaného D. zn. Samsung Galaxy zadokumentovány jednotlivé transakce v aplikaci Mycelium (bitcoinové peněženice).
70. Z protokolu o ohledání zajištěných dat (č. l. 345-380, včetně CD a fotodokumentace) bylo, na základě dat z mobilního telefonu obžalovaného D. zn. Samsung Galaxy a z dat uložených na webové stránce tržiště Silk Road, prokázáno, že na internetovém tržišti XXXXX3.1 ve skryté části internetu proběhlo mezi nakupujícím pod uživatelským jménem „toohigh20“ a prodávajícím vystupujícím pod jménem „straightfromNL“ 8 dokončených objednávek.
71. První týkající se 5 gramů zboží označeného jako „Dutch MDMA Champagne Crystals“ v ceně 45 USD (+ 8 USD jako poštovné), případně 0,013005 BTC. Druhá týkající se 50 gramů zboží označeného jako „Dutch MDMA Champagne Crystals“ v ceně 200 USD, případně 0,05477 BTC. Třetí týkající se 100 gramů zboží označeného jako „Dutch MDMA Champagne Crystals“ v ceně 350 USD, případně 0,08675 BTC. Čtvrtá týkající se 50x 0,2 miligramů resp. 200 µg (mikrogramů) zboží označeného jako „LSD Illuminati“ v ceně 140 USD, případně 0,027529 BTC. Pátá týkající se 250 gramů zboží označeného jako „Dutch MDMA Champagne Crystals“ v ceně 875 USD, případně 0,167468 BTC. Šestá týkající se 100 miligramů zboží označeného jako „5-MeO-DMT + 98%“ v ceně po slevě 30 USD (+ 8 USD jako poštovné), případně 0,007254 BTC. Sedmá týkající se 100 gramů zboží označeného jako „Dutch MDMA Champagne Crystals“ v ceně 230 USD, případně 0,019772 BTC. Osmá týkající se 50x 0,2 miligramů resp. 200 µg (mikrogramů) zboží označeného jako „LSD Hofmann/ET“ v ceně 140 USD, případně 0,012024 BTC.
72. Vyjma těchto objednávek se v účtu nakupujícího nachází rovněž informace o dvou refundovaných objednávkách vždy za 50 g MDMA (Champagne Crystals) za cenu 200 USD. V rámci vlákna uživatelské podpory týkající se 100 gramů zboží označeného jako „Dutch MDMA Champagne Crystals“ v ceně 230 USD, případně 0,019772 BTC (sedmá objednávka viz č. l. 335) byla nejprve ze strany uživatele „toohigh20“ dne 31. 7. 2019 vložena zpráva o tom, že předmětné zboží stále nedorazilo, ačkoli LSD bylo doručeno minulý čtvrtek (což by odpovídalo datu 25. 7. 2019). Reakce dodavatele pak poukazuje na možné problémy v souvislosti s prázdninami. Další komunikace ze strany uživatele „toohigh20“ je k datu 2. 8. 2019, kdy zmiňuje stěhování do nového bytu a tedy

nemožnost užití PC a následně se ke dni 11. 8. 2019 domlouvají na zaslání objednávky na jinou adresu, a to H., XXXXX, opět na jméno M.K.

73. Z aplikace Mycelium uložené v předmětném mobilním telefonu pak bylo prokázáno, že v období od 27. 3. 2019 do 27. 4. 2019 bylo přes tuto aplikaci provedeno sedm transakcí ve virtuální měně bitcoin, a to 3 příchozí transakce a 4 odchozí transakce v celkové hodnotě 0,30032744 BTC. Tento systém však neumožňuje jednoznačnou identifikaci skutečných vlastníků jednotlivých bitcoinových adres a peněženek. Z chronologického hlediska je první příchozí platba dne 27. 3. 2019 a to s textem 1.240,87 USD (0,118034 BTC), další příchozí platba dne 3. 4. 2019 a to s textem 76.85 USD (0,00731037 BTC) a poslední příchozí platba dne 27. 4. 2019 a to s textem 1.839,67 USD (0,174993 BTC). Odchozí platby jsou pak ze dne 27. 3. 2019 a to s textem 912,67 USD (0,08681462 BTC) a 115,47 USD (0,0109837 BTC), kdy druhá byla odeslána zpět obchodníkovi s BTC, dále ze dne 15. 4. 2019 a to s textem 289,47 USD (0,02753612 BTC) a ze dne 27. 4. 2019 a to s textem 1839,67 USD (0,174993 BTC). Je zjevné, že odchozí platby navazují vždy na předchozí příchozí platbu („dobití peněženky“). Při porovnání jednotlivých plateb v aplikaci Mycelium s historií dokončených objednávek účtu „toohigh20“ na internetovém tržišti XXXXX pak bylo zjištěno, že odchozí transakce ze dne 27. 3. 2019 ve výši 0,08681462 BTC odpovídá (+/-) hodnotě objednávky pod bodem 3. výroku rozsudku (100 g MDMA), tj. hodnotě 0,08675 BTC, odchozí transakce ze dne 15. 4. 2019 ve výši 0,02753612 BTC pak (+/-) odpovídá hodnotě části objednávky pod bodem 6. výroku rozsudku (LSD „Illuminati“), tj. hodnotě 0,027529 BTC, odchozí transakce ze dne 27. 4. 2019 ve výši 0,174993 BTC pak odpovídá (+/-) hodnotě objednávky (resp. součtu objednávek) pod bodem 4. výroku rozsudku (250 g MDMA + 5-MeO-DMT), které činí 0,174722 BTC. Součty těchto odchozích transakcí pak činí 0,28934374 BTC, objednávky pak mají hodnotu 0,289001 BTC, kdy rozdíl cca 0,1 % může odpovídat režijním poplatkům transakcí. Objednávky 1., 2., 7. a 8. (viz údaje z dat uložených na webové stránce tržiště Silk Road) pak bitcoinovou peněženkou neprochází, neboť se v její historii nachází pouze transakce z období 27. 3. – 27. 4. 2019, kdy objednávky 1. a 2. byly provedeny před tímto obdobím, objednávky 7. a 8. pak po tomto období (dle zajištěného obsahu z tržiště XXXXX na č. l. 365 a 367 konkrétně 12. 7. 2019). Tyto objednávky tak, pokud nedošlo k redukci historie (částečnému smazání údajů), pravděpodobně byly placeny z jiné bitcoinové peněženky.
74. Zde vzhledem k zásadnímu důrazu, který je kladen zejména odvolacím soudem (v návaznosti na odvolací námítky) na otázku plateb a případné existence druhé bitcoinové peněženky, je nutno uvést, že nalézací soud nadále považuje za zásadní, že obžalovaný D. se fakticky doznal jak k prvotním platbám (neprocházejícím zajištěnou „peněženkou“), tak k platbám dalším (prokázaným právě v dané „peněžence“). Ono prvotní doznání k prvotním platbám, které je podrobně vysvětleno výše, svědčí pro tu skutečnost, že takovéto platby (mimo zajištěného záznamu v zajištěné „peněžence“) prováděl on (a musel k tomu tak mít příslušnou možnost) a soud nemá za této situace (logicky prokázaných skutečností, které obžalovaný popírá) důvod nevěřit tvrzení původně spoluobžalovaného K., že obžalovaný D. takto prováděl všechny platby. Zde je přitom ve své podstatě jedno jak (zde ze zajištěné „peněženky“ či jiné). Ono ostatně postrádá jakoukoli logiku, aby původně spoluobžalovaný K. byl schopen (ve verzi obžalovaného D.) provést prvotní platby sám (logicky tedy nepotřeboval jeho podíl na této činnosti – jeho bitcoinovou peněženkou) a poté se domáhal jeho pomoci (plateb, případně doručování zásilek, viz „tabletovačka“), tedy fakticky bezdůvodně mu předávat svůj „výdělek“ (který si nota bene tento obžalovaný pak zčásti ponechal – viz platba za hru), aby poté zase „obchodoval“ a platil sám. Za této situace se soud nenachází v situaci skutkových pochybností, či případně situace osamoceného důkazu tvrzením osoby s vlastním zájmem na výsledku, a proto nepřichází do úvahy užití procesní zásady „in dubio pro reo“. Jinak podrobněji viz dále (bod 86 tohoto rozsudku).
75. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 307) bylo prokázáno, že na tabletovačce zajištěné v bydlišti obžalovaného K. byla zjištěna přítomnost látky 3,4-methylen-dioxymetamfetamin (MDMA, tzv. extáze).

76. Ve vztahu k zajištění droze bylo z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 300-302 včetně fotodokumentace) prokázáno, že ve stopách č. 1/A, 1/B, 2/A a 2/B (krystalická látka zajištěná ze dvou poštovních zásilek na území SRN) byla zjištěna přítomnost MDMA (chemicky 3,4-methylen-dioxymetamfetamin), tzv. extáze, kdy tato chemická sloučenina náleží mezi psychotropní látky zařazené do přílohy č. 4 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o návykových látkách.
77. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 303-304) bylo dále prokázáno, že hmotnost stop č. 1/A a 1/B (z první zásilky zadržené v SRN) po sloučení činila 99,239 g, pro účely kvantitativní analýzy byla tato látka vysušena do konstantní hmotnosti 97,750 g. Následně bylo zjištěno, že tato látka obsahuje průměrně 75,2 % MDMA báze, což ve vysušeném množství činí 73,508 g MDMA báze. Hmotnost stop č. 2/A a 2/B (z druhé zásilky zadržené v SRN) po sloučení činila 93,063 g, pro účely kvantitativní analýzy byla tato látka rovněž vysušena, a to do konstantní hmotnosti 92,640 g. Dále bylo zjištěno, že tato látka obsahuje průměrně 75,5 % MDMA báze, což ve vysušeném množství činí 69,943 g MDMA báze.
78. Z prakticky nečitelné elektronické kopie „Prohlášení“ M.P. (č. l. 25 spisu sp. zn. 46 T 3/2021) bylo prokázáno, že tato obsahuje text, ze kterého má vyplývat, že tento byl dne 18. 2. 2021 ve večerních hodinách (kolem 20:00-21:00 hod.) v kontaktu se silně opilým M.K., který mu měl říkat, že je mu líto (co se stalo), spoustu věcí uvedl, proto, že při prvním výsledku na policii jej policisté bili lahvemi. Jako důvod svého zájmu o komunikaci s tímto svědkem přitom zmiňoval skutečnost, že věděl, že se jednalo o jeden ze dnů soudu a snažil se tak zjistit podrobnosti (jak to dopadlo).
79. K osobě svědka P. (a možné věrohodnosti jeho případných údajů, v jakékoli podobě) pak, mimo jím prezentované znalosti doby soudu (tedy jisté formy zájmu o věc), nelze přehlédnout, že tohoto jako kamaráda obžalovaného zmiňuje nejen původně spoluobžalovaný K., ale i v rámci podání vysvětlení (č. l. 105) svědek N., který zmiňuje i skutečnost, že tento byl obžalovaným požádán o zajištění peněz na právníka (fakticky tedy na obhajobu).
80. Na základě těchto důkazů považoval soud jednání obžalovaného D. za bezpečně a spolehlivě prokazané, a to tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, a po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech proto uznal obžalovaného vinným skutky tak, jak jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, když dospěl k následujícímu závěru:
- obžalovaný T.D. společně s M.K., který již byl pro dané jednání odsouzen (rozsudkem Krajského soudu v XXXXX sp. zn. 46T 7/2020 ze dne 19. 3. 2021) po vzájemné dohodě, prostřednictvím darknetového rozhraní v tržišti XXXXX opakovaně zakoupili za pomoci bitcoinové peněženky T.D. od blíže nezjištěného prodejce z Nizozemska (vystupujícího pod přezdívkou straightfromNL) v období od ledna/února 2019 do července 2019 určité množství krystalické hmoty 3,4-Methylen-dioxy-metamfetaminu (MDMA), případně určité množství kusů dávek LSD, které jednak zčásti užíli pro vlastní potřebu a zčásti dále distribuovali. Látky MDMA a LSD přitom náleží podle Přílohy č. 4, Seznamu 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznámech návykových látek mezi psychotropní látky.
81. Z hlediska společného jednání je, mimo údajů (doznání) svědka K., případně doznání obžalovaného, nutno primárně poukázat na prakticky shodné označení účtů (viz výše), které nepřímě svědčí pro zapojení osoby obžalovaného D. do daného mechanismu od samého počátku. Jednotlivé zásilky si pak nechali zasílat primárně na adresu původně spoluobžalovaného K. a to nejprve na adresu jeho pobytu na internátě v XXXXX, (skutky 1.-2.), poté na adresu jeho trvalého pobytu H., XXXXX (skutky 3.-5.) a v případě, že zásilka nebyla doručena (fakticky byla zadržena příslušnými orgány SRN), požádali v rámci reklamace o doručení na náhradní adresu a to 1x na adresu pobytu původně spoluobžalovaného K. u jeho babičky, H., XXXXX (skutek 5.), a 1x na adresu trvalého bydliště obžalovaného T. D., XXXXX (skutek 2.). V případě dodávek LSD se adresa doručení nepodařila zjistit. I v případě doručování zásilek na adresu obžalovaného D. lze

vycházet z údajů původně spoluobžalovaného K., když obecně tuto možnost nepřímou potvrdil sám obžalovaný (mimo tabletovačky i další zásilky), ale primárně tento údaj, pokud by měl být nepravdivý, nemá z hlediska obhajoby původně spoluobžalovaného K. prakticky žádný význam. V zásadě ale skutečnost, že došlo k zaslání na jinou adresu, koresponduje s údaji v komentáři zásilky (č. l. 354, viz ... „OK, so new adress...“).

82. Z hlediska časové systematiky skutků souvisejících s MDMA soud v souladu se závazným právním názorem odvolacího soudu oproti původnímu zrušenému rozhodnutí upřesnil (tam, kde to bylo možné) časové určení jednotlivých skutků. První dvě jednání (dle výroku rozsudku), dle shodného prohlášení obou původně spoluobžalovaných, proběhla v lednu až únoru 2019, v případě třetího jednání lze již vycházet z objektivních dat z bitcoinové peněženky, kdy dochází k platbě dne 27. 3. 2019, což odpovídá i údajům svědka K., že drogu zakoupili koncem března. Platba za čtvrtou objednávku pak proběhla 27. 4. 2019, kdy přesný termín doručení není znám, ale logicky se musel při způsobu doručování pohybovat v měsíci květnu. Páté jednání časově určeno dnem 12. 7. 2019, což vychází z údaje na vláknu zákaznické podpory („ticketu“ č. l. 335), v rámci něhož je toto datum uvedeno jako datum platby a koresponduje i s doznáním původně spoluobžalovaného K.. V případě posledního skutku (2x 50 kusů LSD) soud uzavřel, že v případě „LSD Illuminati“ lze s ohledem na platby přes bitcoinovou peněženku dovodit, že objednávka byla učiněna dne 15. 4. 2019, a objednávka „LSD Hofmann“ pak až dne 12. 7. 2019, neboť toto datum vychází z údajů na vláknu zákaznické podpory („ticketu“ č. l. 337).
83. Z hlediska objemu se první (zkušební) jednání týkalo 5 gramů MDMA, druhé již desetinásobku, tedy 50 gramů MDMA, v rámci třetího došlo k dalšímu navýšení na 100 gramů MDMA, stejně tak k dalšímu navýšení došlo v rámci čtvrtého skutku, a to na objemově největší zásilku 250 gramů MDMA. Poslední zásilka MDMA, se kterou byl původně spoluobžalovaný K. zadržen, se pak týkala 100 gramů. V případě LSD se jednalo o dvě dodávky LSD vždy po 50 kusech (viz 50x 0,2 miligramů resp. 200 µg) v jednom případě s označením „Illuminati“ a ve druhém s označením „Hofmann/ET“. Ve vztahu k množství pak soud precizoval skutkovou větu doplněním množství účinné psychotropní látky (báze MDMA) u jednotlivých objednávek, kdy při stanovení této hodnoty vycházel z odborného vyjádření (č. l. 303-304), které stanovilo nejmenší (a tedy pro obžalovaného nejpriznivější) hodnotu báze MDMA u poslední zajištěné objednávky (z bodu 5.) na 75,2 % báze. Takto soud dospěl k závěru, že v případě prvního jednání se jednalo o 3,76 g báze MDMA, u druhého jednání o 37,6 g báze, ve třetím a pátém případě vždy o 69,943 g báze (vycházející z vysušeného množství stanoveného odborným vyjádřením) a u čtvrtého jednání o 188 g báze.
84. V rámci specifikace jednotlivých jednání pak soud v rámci popisu skutků (relativně nadbytečně, když tento údaj není znakovým projevem jednání) ponechal deklarovanou „hodnotu či cenu“, tedy částku v Kč, která byla dle (ne zcela přesného) vyjádření původně spoluobžalovaných určena k úhradě příslušné objednávky, když přesnější vyjádření by představovala kupní cena, tedy cena objednávky v USD. Tato hodnota byla popsána již výše, proto pouze stručně lze uvést, že v případě prvního „obchodu“ s MDMA se jednalo o částku 45 USD (+ 8 USD jako poštovné), v případě druhého o částku 200 USD, v případě třetího o částku 350 USD, v případě čtvrtého o částku 875 USD a v případě pátého o částku 230 USD. V případě prvního „obchodu“ s LSD „Illuminati“ se jednalo o částku 140 USD, stejně tak jako v případě druhého s LSD „Hofmann/ET“. V případě čtvrtého obchodu pak došlo k precizaci popisu skutku ve vztahu k 0,1 g sypké látky 5MeO-DMT, kdy tato byla původně jak obžalobou, tak i v rámci prvotního výroku soudu popsána fakticky jako „bonus k objednavce“. Nelze však přehlédnout, že se dle údajů z historie jednotlivých objednávek jednalo o 100 miligramů zboží označeného jako „5-MeO-DMT + 98%“ zakoupeného v ceně po slevě 30 USD (+ 8 USD jako poštovné), případně 0,007254 BTC, a tedy se jedná o další zaplacenou objednávku.
85. Obecně k údajům, které v rámci popisu jednání toto pouze individualizují, bez vlivu na objektivní nutnost jejich vyjádření v rámci popisu, je nutno uvést, že soud ponechal v tomto popisu i údaje

vyplývající z údajů původně spoluobžalovaného K., když tyto považuje i specificky v tomto rozsahu za věrohodné. Nejedná se o žádné svévolné a nepravdivé výpovědi, když jeho tvrzení mají oporu i v dalších svědeckých výpovědích a listinných důkazech. V tomto směru je nutno uvést, že údaje svědka K. jsou v průběhu celého trestního řízení (na rozdíl od údajů obžalovaného) v zásadních skutečnostech konstantní a soud o jeho údajích týkajících se obecného mechanismu trestné činnosti a průběhu jednotlivých objednávek (a tedy i participaci obžalovaného D. na nich) nemá důvod pochybovat. Tento závěr týkající se zásadních skutečností pak s ohledem na výše uvedené zastává soud i nadále, bez ohledu na změny popsané výše.

86. Ve vztahu k podílu obžalovaného D. na jednotlivých objednávkách se soud zabýval i otázkou existence případné druhé bitcoinové peněženky (případně jiného alternativního způsobu placení objednávek), kdy objektivně jsou z bitcoinové peněženky zajištěné v mobilním telefonu obžalovaného D. prokázány toliko 3 platby (objednávky z bodu 3, 4 a LSD Illuminati z bodu 6). K tomuto je nutno uvést, že sám obžalovaný v rámci své prvotní procesní výpovědi v přípravném řízení doznal i podíl na platbě dalších objednávek neprocházejících bitcoinovou peněženkou (body 1, 2 a 5, kdy v rámci bodu 5 se jedná nejen o platbu MDMA, ale i části LSD z bodu 6), přestože se následně, zjevně po seznámení se spisovým materiálem, snažil toto doznání vztáhnout právě na objednávky, jejichž platby byly objektivně zjištěné v rámci jeho bitcoinové peněženky v mobilním telefonu (kdy tyto závěry jsou podrobně popsány výše v části vztahující se k věrohodnosti obžalovaného). V tomto směru proto soud nemá důvod nevěřit údajům dříve obžalovaného K. o tom, že všechny objednávky byly placeny obžalovaným D., kdy tyto údaje mají i značnou vnitřní logiku. Z pozice dříve spoluobžalovaného K. nemá žádný význam požadovat po obžalovaném D. toliko tři platby za pozdější objednávky za situace, kdy by již z prvotních objednávek měl mít zajištěn alternativní způsob placení (minimálně v bodech 1 a 2), a pomoc obžalovaného tak fakticky již nepotřeboval. Nelogická je pak i celá konstrukce obžalovaným uplatněné obhajoby, kdy na těchto objednávkách se měl podílet pouze placením v rámci bitcoinové peněženky (fakticky tedy pouze zadáním platby a jejím potvrzením, nikoli jejím financováním jako takovým), a to pouze z důvodu, že dříve spoluobžalovaný K. bitcoinovou peněženkou k dispozici neměl. Pokud jeho úloha v celém tomto mechanismu měla být pouze těchto „pár klinutí“, nabízí se otázka, proč by si dříve spoluobžalovaný K. nezřídil bitcoinovou peněženkou sám, když jde o běžně přístupnou, legální aplikaci (a dle vlastních údajů by toho byl schopen), ale naopak měl potřebu zatáhnout do celého mechanismu (avšak pouze v několika případech) obžalovaného D., když všechny ostatní kroky (založení účtu na darknetu, provedení a případná reklamace objednávek, financování a směna peněz na bitcoiny) byl schopen vykonat sám. V tomto kontextu se mnohem věrohodnější jeví (v průběhu celého řízení konstantní) údaje dříve spoluobžalovaného K. o jejich vzájemné spolupráci, a tedy i aktivní participaci obžalovaného D. na všech ve výroku popsáných objednávkách, ačkoli se v průběhu trestního řízení nepodařilo část plateb v rámci zajištěné výpočetní techniky dohledat. Tato skutečnost (podíl obžalovaného na všech provedených objednávkách) pak vyplývá i z kombinace objektivně zjištěných plateb (k bodu 3, 4 a 6 ve vztahu k LSD „Illuminati“) a prvotního doznání obžalovaného (k bodu 1, 2 a 5, kdy v rámci objednávky popsané v bodě 5 došlo i k objednávce LSD „Hofmann“ popsané v bodě 6). Zde soud nemůže opomenout ani obžalovaným prezentovaný nákup hry pro vlastní potřebu, fakticky ale z prezentovaných výlučných prostředků původně spoluobžalovaného. Je evidentní, že obžalovaný D. s těmito finančními prostředky nakládal jako s vlastními, což opět svědčí spíše pro variantu jím vnímaného podílu na zisku.
87. Z precizaci skutku došlo i z hlediska užití, kdy vyplývá, a to i z doznání obžalovaného D., že část minimálně první dodávky užíli oba k vlastní potřebě a část dále distribuovali (nabídli a prodali) a to nejprve ve formě krystalů či želatinových tablet a od druhé dodávky ve formě tablet vyrobených na tabletovačce. Tyto závěry o způsobu distribuce proto soud vztáhl ke všem dalším dodávkám MDMA (bodům 2. – 5.), kdy tyto uzavřel zejména na údajích svědka (původně spoluobžalovaného) K., které ovšem nejsou osamoceny, jsou v kontextu s údaji obžalovaného D. a jsou podporovány

i dalšími důkazy, tak jak byly výše zmíněny. V tomto směru je pak nutné zmínit, že soud považuje za nepodstatné, zda distribuci drog dalším osobám obžalovaný D. fyzicky sám prováděl (např. prodejem drog v klubu), či tuto funkci vykonával pouze svědek K., neboť bylo prokázáno, že tito jednali na základě společné domluvy, drogy objednávali v množství, které nemohlo sloužit pouze k osobní spotřebě, tyto dále společně zpracovávali způsobem usnadňujícím jejich další prodej či jinou distribuci (tj. ve formě tablet) a z prodeje oba profitovali, když tyto finance byly (minimálně zčásti) použity na další objednávky.

88. Tyto skutkové závěry vychází z komplexního hodnocení důkazů, které byly podrobně popsány výše. Z hlediska podílu a rozsahu zapojení obžalovaného D. nejsou pochybnosti o jeho úloze, přestože tento svoji trestnou činnost (v rozsahu vlastního jednání) minimalizoval, když je usvědčován celým komplexem výše popsáných důkazů, zejména výpovědi svědka K., kdy tato má oporu i v dalších důkazech (zejména objektivních důkazech dokumentujících vlastní jednání tohoto obžalovaného, ať již formou sledování, či záznamu telekomunikačního provozu, případně obsahu zajištěných datových nosičů). Ve vztahu k obhajobě obžalovaného D. je nutno zmínit, že tento původně popíral svoji vědomost o charakteru svého jednání (deklaroval neznalost faktu, že se podílí na obstarání drog, viz údaje o náhražce), následně toto vědomí doznal, kdy toto své jednání vysvětluje v podstatě jako pomoc kamarádovi. Při znalosti objektivních skutečností (pomoc při obstarání drog) by tato obhajoba obžalovaného nevyvíňovala.
89. Oproti obžalobě soud, i s ohledem na výsledky dokazování, částečně upřesnil skutkovou větu jednotlivých skutků, a to nejen s ohledem na změnu rozsahu stíhaných osob (vyjádření skutečnosti, že původně spoluobžalovaný K. již byl pravomocně odsouzen), ale i rozsah vlastního jednání těchto osob či charakter jednotlivých látek. V bodě 3. tak vypustil rozsah dělení, kdy obžalobou popsáný rozsah (asi 2 gramy si ponechal M.K.a zbytek předal T. D.), vycházející z prvotního doznání původně spoluobviněného K., lze považovat za nadbytečný, když soud jejich jednání vnímá jako společné (je tedy nerozhodné, kolik, kdo přesně použil pro vlastní aktivity). V případě bodu 4., při popisu látky 5MeO-DMT, tuto neoznačil jako psychotropní, když sice se zjevně jedná o látku s psychotropními (psychedelickými) účinky, když je to derivát DMT, ale nejedná se v dané době o látku uvedenou v přílohách nařízení vlády č. 463/2013 Sb., a proto toto označení soud jako jistým způsobem zavádějící vypustil, což se promítlo i v souhrnném odkazu na Přílohu č. 4, Seznamu 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznámech návykových látek, kde zůstala pouze látka MDMA. Tento závěr pak navazuje na výše uvedené k danému bodu. Zároveň pak (i oproti původnímu zrušenému výroku rozsudku pouze stylisticky sjednotil (a gramaticky zpřesnil) popis jednání zejména obecným uvozením údajů společných pro všechny body jednání tak, aby tyto nemusely být u všech bodů nadbytečně opakovány.
90. S ohledem na důkazní situaci soud v rámci prvního rozhodnutí dále nedoplňoval dokazování, kdy obhajobou, v návaznosti na předloženou listinu (vyjádření M.P.), byl (ještě v části řízení před vyhlášením prvního rozsudku zdejšího soudu) požadován výslech svědka P. a matky obžalovaného V. D. k průběhu „incidentu ze dne 18. 2. 2021“ (resp. co měl v jeho rámci svědek K. uvádět), kdy je zjevné, že tyto měly popisovat jeho jednání (projevy) „ex post“, fakticky ve vztahu k možné věrohodnosti této osoby a to za situace, kdy jeho projevy měly být (mimo údajů svědka P. viz i vyjádření obžalovaného) vnímány jako učiněné pod vlivem návykových látek. Svědek sám sice opakovaně popřel, že by k danému jednání mělo dojít, ale i pokud by soud vycházel z případných odlišných údajů osob, které mají blízké vazby na obžalovaného (matka, případně teoreticky bratr, či svědek P.), ve verzi naznačené obžalovaným, zůstává zde právě otázka případné věrohodnosti takových údajů při jimi vnímaném stavu svědka. A to soud ani podrobně nezmiňuje nepravděpodobnou verzi nátlaku, kde by k případnému posouzení možnosti tohoto nátlaku bylo nutné vnímat nejen údaje, které v daném stádiu (po zadržení) uvedl svědek K., ale i údaje obžalovaného (jeho tehdejší neprocesní doznání). Za daného stavu považoval soud případný výslech těchto osob v daném stádiu řízení za nadbytečný. Tato skutečnost neprovedení výslechu těchto osob byla sice namítána v rámci odvolacích námitek, ale v rámci konečných důkazních

návrhů, již nebyly tyto návrhy zmíněny (fakticky nebyly žádné). Soud další dokazování neprováděl (s ohledem na absenci návrhů o tomto ani nerozhodoval), když na výše citovaných závěrech nemá co měnit a výslech těchto osob by byl nadbytečný. Přestože důkazní návrhy v tomto směru nebyly, soud se zabýval i možností výslechu dalších osob (viz i odstavec 52 usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 10. 2021, č. j. 3 To 60/2021-158). Ani v tomto směru pak nepovažuje jejich ztotožňování a výslech za zásadní pro skutková zjištění, a to i s ohledem na důkladné posouzení zdravotního stavu obžalovaného, jak bude popsáno dále.

91. Ve vztahu ke zdravotnímu (psychickému) stavu obžalovaného bylo dokazování doplněno výslechem jeho bývalé ošetřující lékařky T.H., znaleckým posudkem podaným ústně do protokolu ze strany MUDr. Marty Holanové, znalkyně z oboru lékařství, odvětví psychiatrie, a doplněním kompletní zdravotnické dokumentace obžalovaného, kdy tyto důkazy a závěry z nich učiněné jsou podrobně popsány v části týkající se právní kvalifikace.
92. Pro přehlednost soud uvádí, že používaná „počítačová“ či „softwarová“ terminologie je v pasážích vlastních údajů jednotlivých osob popsána shodně s tím, jak je uváděna ve spise, kdy dark web je (anonymní) část obsahu World Wide Webu (webových stránek), která je umístěna na darknetech, tj. překryvných sítích, které využívají internet, ale jsou přístupné pouze prostřednictvím speciálního softwaru nebo konfigurace. Příkladem sítě a prohlížeče, kterým se dá do dark webu vstoupit, je síť TOR a její prohlížeč Tor browser.
93. Pro úplnost soud zmiňuje i s ohledem na uplatněnou obhajobu, že prohlížeč tzv. síť TOR určené k anonymnímu (šifrovanému) prohlížení webu, Tor browser (alpha) je sice vývojářským produktem z roku 2018 určený pro mobilní platformy, kdy stabilní verze je až z poloviny roku 2019, ale nejedná se o nefunkční systém, ale funkční verzi určenou pro testovací užití s cílem odstranění případných nedostatků (jako obecně ostatní tzv. alfa verze softwarových produktů), když tento produkt byl v dané době distribuován i přes oficiální kanály (např. Google Play).
94. Na závěr, s ohledem na závěry odvolacího soudu (bod 49 usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 10. 2021, č. j. 3 To 60/2021-158) soud nalézací sděluje, že jím vnímaná důkazní situace ohledně bodu 5 a 6 výroku rozsudku je diametrálně odlišná, když zde nejsou pouze antagonistické výpovědi a skutečnost doručování na adresu užívanou obžalovaným K., ale je zde fakticky doznání obžalovaného D. k dané platbě. Takto je nutno vnímat jeho údaje (bod 6 odůvodnění tohoto rozsudku), kdy tyto právě v kontextu hodnocení jednotlivých plateb (fakticky se jedná o platbu skutku pod bodem 5 ve spojení s částí skutku 6 – LSD Hofmann) jsou pro skutkové závěry soudu zásadní, viz výše, a mají samozřejmě vliv i na možnou věrohodnost obou (jak obžalovaného D., tak nyní svědka K.).

B/ Právní kvalifikace

95. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný, společně s původně spoluobžalovaným M.K., dopustil trestného jednání tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
96. Trestné jednání (původně obou obžalovaných) spočívalo v tom, že po vzájemné dohodě mezi sebou dovezli, nabídli a prodali jinému psychotropní látku a spáchali takový čin ve velkém rozsahu.
97. Podle § 23 trestního zákoníku byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jakoby trestný čin spáchala sama. Tedy lze říci, že spolupachatelství předpokládá spáchání trestného činu společným jednáním, kdy však není nutné, aby každý ze spolupachatelů naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, ale stačí, jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti - články řetězu směřují k vykonání trestného činu a ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu a působí společně. Není třeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou, stačí i částečné přispění třeba i v podřízené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů a je tak objektivně a subjektivně složkou děje

tvořícího ve svém celku trestné jednání. Stejně tak spolupachatelství předpokládá i úmysl směřující ke spáchání trestného činu. V daném konkrétním případě, dle názoru soudu, ze strany obžalovaného D. (a obecně ze strany obou prvotně společně stíhaných) tyto podmínky splněny byly. Obžalovanému tak bylo prokázáno, že na trestné činnosti se podílel společně s původně spoluobžalovaným K., tedy společně vyvíjeli (byť částečně odlišnou, ale na sebe navazující, či se podporující) aktivitu směřující k získání psychotropních látek (drog) v úmyslu tyto jednak užít pro vlastní potřebu a jednak dále distribuovat, kdy z výtežků z prodeje těchto psychotropních látek částečně financovali další objednávky.

98. Psychotropní látky jsou obecně návykové látky charakteristické tím, že ovlivňují psychiku člověka, jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti a zpravidla i jeho sociální chování. S jejich užíváním je spojeno riziko vzniku chorobného návyku na ně a změn v psychice potenciálně nebezpečných pro toho, kdo je užívá bez odborného dohledu, a mnohdy i pro komunitu, v níž se pohybuje, případně i pro společnost.
99. Z právního hlediska jsou psychotropními látkami podle zákona o návykových látkách látky s psychotropním účinkem uvedené v přílohách č. 4 až 7 nařízení vlády ČR č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek. Látky uvedené v těchto přílohách nařízení vlády ČR č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek, odpovídají látkám uvedeným v seznamu č. I, II, III a IV Úmluvy o psychotropních látkách (uveřejněné ve vyhlášce č. 62/1989 Sb.). Mezi psychotropní látky pak mimo jiné patří i methyltenamfetamin (MDMA) a (+)-Lysergid (LSD), které se nacházejí v příloze č. 4, seznamu č. 4 výše specifikovaného nařízení vlády. Obžalobou uváděná látka 5Meo-DMT pak není totožná s dimethyltriptaminem (DMT), který je uveden v příloze č. 4, seznamu č. 4 výše specifikovaného nařízení vlády a tuto tak nelze vnímat jako „zakázanou“ látku.
100. Z hlediska naplnění skutkové podstaty tohoto ohrožovacího deliktu je jako trestné jednání vnímán mimo jiné neoprávněný (tedy bez dodržení zákonných podmínek) dovoz, nabídnutí jinému či prodej psychotropní látky. Dovozením psychotropní látky se obecně rozumí režim, při kterém dovozce dopravuje tuto látku pocházející z cizího státu na území České republiky. Ve smyslu Úmluvy o psychotropních látkách je totiž za dovoz považováno fyzické přemístění psychotropní látky z jednoho státu do druhého a dle Jednotné úmluvy o omamných látkách je za dovoz považována faktická doprava omamných látek z jednoho státu do druhého, kdy tyto definice lze vnímat jako základní východiska tohoto znaku, bez ohledu na skutečnost, že v souvislosti s legislativou Evropské unie není pohyb zboží v tomto prostoru (ekonomickém celku) vnímán formálně jako dovoz, ale pouze jako přeprava. Mimo „přímého“ dovozu, tedy fyzického překračování hranice obžalovaným s drogou, je v tomto kontextu nutno vnímat i tzv. „nepřímý“ dovoz, tedy doručení ze zahraničí prostřednictvím pošty, držitele poštovní licence, zásilkové služby, či jiné osoby. Podle zákona č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, a o změně některých zákonů je k dovozu takového zboží či výrobků potřebné povolení (licence), kdy dle § 21 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách je ke každému jednotlivému dovozu návykové, tedy omamné či psychotropní látky nutné povolení Ministerstva zdravotnictví. Obžalovaný D. (ostatně ani původně spoluobžalovaný K.) přitom nebyl držitelem příslušného povolení a dovoz byl tak neoprávněný. Nabídnutím se pak rozumí i jednorázová nabídka, kterou pachatel projeví ochotu psychotropní látku v jakémkoli množství poskytnout jinému, a to i nabídka i obdarování. Prodejem se obecně rozumí převod takových látek na někoho jiného za sjednanou protihodnotu, bez ohledu na to, co s ní nabyvatel hodlá činit (prodat dál, zkonsumovat). Obžalovaný (resp. žádný z původně obžalovaných) nebyl držitelem příslušného oprávnění ministerstva zdravotnictví k nakládání s psychotropními látkami (případně k jejich distribuci), jednalo se tedy z jeho (jejich) strany o neoprávněné jednání.
101. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně společnosti proti ohrožení z nekontrolovaného nakládání s psychotropními látkami, který je objektem zločinu nedovolené

výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 trestního zákoníku.

102. Jednotlivé dílčí jednání pod body 1.-6. výroku rozsudku, které představují zejména dovoz a navazující nabídku či prodej psychotropní látky, soud považuje za dílčí útoky pokračujícího trestného činu, když tyto naplňují podmínky pokračování jak z hlediska hmotněprávního, tak z hlediska procesního. Zde soud přihlížel jak k otázce sdělení obvinění, kdy mezi spáchanými útoky nedošlo ke sdělení obvinění (§ 12 odst. 11 trestního řádu), tak k podmínkám pokračování vymezeným v ustanovení § 116 trestního zákoníku. Citované zákonné ustanovení vymezuje pokračování čtyřmi pojmovými znaky, které musí být dány současně, tedy útoky musí naplňovat stejnou skutkovou podstatu trestného činu, musí být vedeny jednotným záměrem, musí být spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a rovněž blízkou souvislostí časovou a předmětu útoku. S ohledem na skutečnost, že jednání obžalovaného (fakticky obou původně obžalovaných) spočívající v dovozu, nabídce a prodeji psychotropní látky jinému, lze hodnotit jako obdobné, toto naplňuje znaky stejné skutkové podstaty trestného činu a tohoto jednání se dopouštěl relativně kontinuálně, lze tedy mít tyto podmínky za splněné.
103. Z hlediska kvalifikované skutkové podstaty pak soud shledal i naplnění znaku velkého rozsahu (minimálně ve vztahu k dovozu).
104. Velký rozsah neoprávněného nakládání s omamnými a psychotropními látkami není zákonem výslovně definován. Jeho posouzení se odvíjí od konkrétních okolností toho kterého případu, kdy nejvýznamnější je množství daných látek, s nimiž bylo neoprávněně nakládáno, jejich povaha, kvalita a druh, délka doby, po níž s nimi bylo neoprávněně nakládáno, intenzita újmy, která přitom hrozila nebo nastala, okruh osob, jímž byly dané látky určeny apod. V daném případě se zejména ve vztahu ke znaku dovozu jednalo o trestnou činnost v množství přesahujícím 400 g krystalické substance MDMA (obsahující nejméně 369,246 g MDMA báze), tj. přesahující tisícinásobek orientačního množství považovaného za nikoli malé ve smyslu stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. Tpjn 301/2013 (0,4 g MDMA nebo 0,34 g báze).
105. Soud se dále zabýval, vedle znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) i tím, zda byly splněny podmínky dalšího z obligatorních formálních znaků trestného činu, tedy podmínky subjektu, jimiž se rozumí věk a přičetnost pachatele. Provedeným dokazováním soud zjistil, že obžalovaný v době spáchání trestného jednání již byl zletilým, tedy naplnil podmínku ustanovení § 25 trestního zákoníku. Ustanovení § 26 trestního zákoníku pak vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost a svoje jednání ovládat.
106. Obžalovaný ke svému zdravotnímu stavu ve vztahu k otázce jeho přičetnosti předložil v rámci zprávy ze dne 17. 3. 2021, jednotlivé přílohy, kterými jsou zejména zpráva soukromé psychiatricko-psychologické ambulance H. ze dne 26. 5. 2008, smlouva o poskytnutí osobní asistence v roce 2009, zprávy z psychologického vyšetření v roce 2011 a v roce 2013, a další lékařské zprávy zejména G. ze dne 16. 3. 2021 (č. l. 507-519). Z těchto vyplývá, že obžalovaný trpí poruchou autistického spektra, Aspergerovým syndromem, kdy ovšem tyto objektivizují stav výrazně před dobou trestné činnosti. První kontakt s psychologem byl v souvislosti s nevhodným chováním ve škole v roce 2008 a toto bylo řešeno zajištěním osobní asistence (viz smlouva z ledna 2009). Následné psychologické vyšetření v roce 2011 a zejména v roce 2013 popisuje již dobře kompenzovaný stav (pouze hraniční symptomatika AS) s pouze drobnými specifiky v rámci sociálního chování (v kontaktech s vrstevníky). Novější lékařská zpráva je až z 16. 3. 2021 od T.G.z XXXXX, která ovšem pouze stručně zmiňuje, že obžalovaný je jeho pacient ode dne 2. 6. 2020 (tedy až cca 1 rok po spáchání skutku) pro diagnózu F845 Aspergerův syndrom, kdy u této je uvedeno, že je převzata z dokumentace a fakticky tak k věci (reálnému stavu) nemá vypovídací hodnotu.
107. Odvolací soud pak ve vztahu k zdravotnímu (psychickému) stavu obžalovaného vyžádal kompletní zdravotnickou dokumentaci obžalovaného ze soukromé psychiatricko-psychologické ambulance

T.H. od 26. 2. 2008 do 8. 6. 2015 (č. l. 116-184 sp. zn. 46 T 3/2021), kompletní dokumentaci od T.G.z XXXXX (č. l. 130 sp. zn. 46 T 3/2021) a zprávy ze XXXXX (č. l. 133-149 sp. zn. 46 T 3/2021). Obžalovaný ke svému stavu v rámci veřejného zasedání předložil lékařskou zprávu P.D. ze dne (č. l. 106 sp. zn. 46 T 3/2021), která fakticky výše uvedené zprávy shrnuje. Tato zdravotnická dokumentace pak dokresluje stav popsáný výše, kdy se z ní podává, že obžalovaný je od roku 2008 sledován pro diagnózu */údaje o zdravotním stavu anonymizovány/*. D. pak na základě této dokumentace uzavřela, že diagnóza obžalovaného ovlivňuje zejména jeho sociální interakce, kdy nerozumí běžným sociálním situacím, s ohledem na problémy s vytvářením a udržením přátelství má tendenci se zavděčit. Doporučila tlumočnicka pro sociální kontakty a psychoterapii (zde viz i podrobný popis v bodě 40 odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 10. 2021, č. j. 3 To 60/2021-158).

108. Soud dále, vázán právním názorem odvolacího soudu, doplnil dokazování ve vztahu k otázce zavinění z hlediska možných důsledků projevů Aspergerova syndromu u obžalovaného výsledkem jeho bývalé ošetřující lékařky T.H. a následně znaleckým posudkem znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Marty Holanové.
109. Svědkyně T.H. v hlavním líčení dne 19. 5. 2022 uvedla, že se specializuje na dětskou a dorostovou psychiatrii a psychoterapii, obžalovaného měla v soukromé praxi asi od jeho 10 let do roku 2017 či 2018 s diagnózou */údaje o zdravotním stavu anonymizovány/*.
110. K výpovědi této svědkyně musí soud uvést, že ačkoli soud její údaje obecně považuje za věrohodné, tyto nemají fakticky žádnou vypovídací hodnotu k projednávanému skutku (stejně jako související lékařská dokumentace), neboť svědkyně měla obžalovaného */údaje o zdravotním stavu anonymizovány/*.
111. MUDr. Marta Holanová, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie v hlavním líčení dne 19. 5. 2022 v rámci znaleckého posudku podaného ústně do protokolu (shodně jako v podání nazvaném odborné vyjádření na č. l. 171-174 sp. zn. 46 T 3/2021) uvedla, že na základě předložené zdravotnické dokumentace lze konstatovat, že */údaje o zdravotním stavu anonymizovány/* neměl podstatný vliv na jednání obžalovaného a jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době spáchání předmětného skutku zachovány. Konkrétně pak uvedla, že rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly jednoznačně zcela zachovány, ovládací schopnosti pak vzhledem k jeho účelovému, motivovanému, opakovanému jednání (nejednalo se o impulzivní rozhodnutí) rovněž nebyly ani nepodstatně sníženy, takže i tyto byly zcela zachovány. Následně se k dotazu obhájce vyjádřila ke svým zkušenostem s diagnostikou a léčbou */údaje o zdravotním stavu anonymizovány/* a závěrům z provedené lékařské dokumentace. K této uvedla, že ve vztahu k původním projevům */údaje o zdravotním stavu anonymizovány/*, které lze vyčíst z lékařské dokumentace, byl obžalovaný v době spáchání skutku ve stavu výrazného zlepšení všech těchto příznaků a dospěl do stavu blízkého se normě, psychopatologie byla u něj prakticky nulová. Předloženou lékařskou dokumentaci považuje za dostatečnou k učinění těchto závěrů s tím, že není třeba dalšího vyšetření obžalovaného.
112. Soud zde pro doplnění zmiňuje, že zde ve vztahu ke zdravotnímu stavu obžalovaného a zejména ve vztahu k jeho možným projevům (ovlivnitelnosti) hodnotil celou skupinu uvedených důkazů, tedy mimo dané výsledky i listinné důkazy, a to v jejich celém komplexu, kdy z hlediska listin zaujal v podstatě obdobné stanovisko, které vyjádřil i soud II. stupně v rámci svého usnesení ze dne 27. 10. 2021, č. j. 3 To 60/2021-158, zejména v bodech 41-42, tedy, že obžalovaný byl v dané době zjevně kompenzován, kdy neměl zásadní problémy v interpersonálních vztazích, kdy zjevně nebyl odkázán výlučně na jednotlivou osobu (např. původně spoluobžalovaného K.), ale měl i další např. sportovní vazby.
113. Na základě výše uvedeného dospěl soud k jednoznačnému závěru, že ovládací i rozpoznávací schopnosti obžalovaného v době páchání trestného jednání byly zjevně zcela zachovány. Jeho zdravotní stav (*/údaje o zdravotním stavu anonymizovány/*) tak nebyl z hlediska jeho jednání nijak právně významný. Soud proto opětovně konstatoval (nyní již na podkladě znaleckého zkoumání),

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

že nenastaly podmínky pro posouzení obžalovaného jako např. nepřičetného pachatele ve smyslu ustanovení § 26 trestního zákoníku či pachatele se zmenšenou přičetností dle § 27 trestního zákoníku a nenastaly ani podmínky pro závěr o stavu tzv. zmenšené přičetnosti, který si pachatel nepřivodil, a to ani z nedbalosti vlivem návykové látky, jak má na mysli ustanovení § 40 trestního zákoníku. Na základě této části dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný byl v době páčání trestného činu se zřetelem k svému věku i duševnímu stavu plně trestně odpovědným, neboť naplnil podmínky věku i přičetnosti, jež jsou znaky subjektu (pachatele) trestného činu. Obžalovaný byl schopen rozpoznat škodlivost svého jednání. S ohledem na jeho intelektové schopnosti, když nejsou žádné objektivní poznatky o jejich narušení (a dle provedených lékařských zpráv se jeho intelekt pohybuje minimálně v pásmu průměru), mu bylo nepochybně známo, že se dopouští jednání škodlivého, když jeho rozumové schopnosti byly zjevně v dostatečné míře zachovalé a jedná se o skutečnosti obecně známé. Zjevně věděl, že nelze daným způsobem (legálně) „obchodovat“ s drogami, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že své nákupy s původně spoluobžalovaným K. prováděli skrytým způsobem prostřednictvím darknetu.

114. Dalším formálním znakem každého trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestný čin, jímž byl obžalovaný uznán vinným, je pak konstruován jako trestný čin úmyslný (§ 13 odst. 2 trestního zákoníku). To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.
115. Obžalovaný nepochybně věděl, že svým jednáním porušuje zákonem stanovené normy a tohoto jednání se zjevně dopustit chtěl, a to i v rozsahu způsobeného následku, což lze dovodit z provedeného dokazování. Soud proto jeho zavinění hodnotil jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
116. Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu. Vyhodnocení všech důkazů souvisejících s vlastním trestným jednáním obžalovaného umožňuje otázku motivu dostatečně objasnit. V tomto konkrétním případě motivem jednání obžalovaného (resp. obou původně spoluobžalovaných) byla jak snaha psychotropní látky získat pro vlastní potřebu, tak z jejich prodeje získat majetkový prospěch.
117. Obžalovaný tak svým jednáním v rozsahu vlastní účasti specifikované ve výroku rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny formální znaky skutkové podstaty zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.
118. Zde pro úplnost soud poznamenává, že z hlediska kvalifikované skutkové podstaty se zabýval i otázkou znaku prospěchu, kdy minimální výše (kvalifikační znak) je v případě tohoto trestného činu představována hodnotou značného prospěchu, tedy částkou minimálně 1.000.000 Kč. Ve vztahu k prospěchu, který obecně odpovídá hodnotě (prodejní ceně) drogy při odečtení nákladů, lze konstatovat, že původně spoluobžalovaným K. prezentovaná prodejní cena 800 – 1.000 Kč/gram (potvrzovaná i svědkem M.) představuje maximální možný výnos z prodeje 505 gramů MDMA v rozpětí 404.000 - 505.000 Kč. Při celkových nákladech na nákup cca 40.000 Kč

představuje možný čistý zisk částku cca 364.000 - 465.000 Kč. Soud mimo těchto prezentovaných údajů pak zvažoval i jiný výpočet teoretické možnosti zisku, kdy obecně jedna tableta „extáze“ obsahovala v roce 2019 v průměru 145 mg účinné látky (MDMA), kdy zbytek tvořila různá plnidla. V případě získaných či objednaných 505 gramů by bylo teoreticky možné vyrobit cca 3.500 kusů dávek (tablet). Při určení průměrné ceny tablet extáze (i výše uvedené „jakosti“) bylo na základě judikatury Nejvyššího soudu ČR (např. rozhodnutí sp. zn. 7 Tdo 1290/2014) vycházeno z výročních zpráv Národní protidrogové centrály Služby kriminální policie a vyšetřování PČR, neboť ty jsou v otázkách cen drog na černém trhu považovány za dostatečně spolehlivý podklad, opírající se o zobecněné poznatky praxe. Dle textu výroční zprávy za rok 2019 činila v Jihomoravském kraji nejčastější cena extáze 200 - 250 Kč za tabletu, proto bylo vycházeno ve prospěch obžalovaného z částky nejnižší, tedy 200 Kč. Celková prodejní cena veškeré drogy MDMA tak mohla činit cca 700.000 Kč. Od této hodnoty je pak nutné odečíst vstupní ceny, (minimálně v rozsahu) za které MDMA nakoupili (cca 40.000 Kč), kdy naopak není nutné započítávat náklady na pořízení výrobní technologie (tabletovačky či váhy apod.), neboť se nejedná o předměty jednorázového užití, naopak mohou být používány opakovaně. Celkový zisk by tak v maximální rovině (prodeje veškerého získaného množství MDMA při daných průměrných hodnotách) mohl při tomto způsobu výpočtu dosahovat cca 660.000 Kč. Ani při zahrnutí možného zisku z prodeje LSD (při obdobném postupu se jedná o 100 dávek při průměrné ceně „tripu“ 200 Kč, tedy prodejní ceně maximálně 20.000 Kč) se tak soud při tomto teoretickém výpočtu nedostane k hodnotě 1.000.000 Kč a nemá tak tento znak za naplněný, kdy navíc by bylo nutné kalkulovat s tím, že jistá (přesně nezjištěná) část drogy byla původně spoluobžalovanými určena a zkonsumována pro vlastní potřebu a nebylo by ji možné hodnotit z hlediska možného zisku. Vzhledem k výše uvedenému proto soud neprováděl ani případné obsáhlejší dokazování v tomto směru, kdy je ovšem zjevné, že přínos (ať již v úspoře nákladů na „běžný“ nákup spotřebované drogy, či v ekonomickém zisku z prodeje) řádově převyšoval náklady (viz i údaje, že „to bylo levné“).

119. Stejně tak se soud ve vztahu k teoreticky možné kvalifikované skutkové podstatě (§ 283 odst. 4 písm. c/ trestního zákoníku) zabýval i otázkou možného jednání ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech. Zde nejprve řešil otázku existence vlastní organizované skupiny i z hlediska následného volnějšího chápání jednání ve spojení s takovou skupinou.
120. K formálnímu vymezení organizované skupiny je nutno primárně zmínit, že trestní zákoník neobsahuje její legální definici a při tomto popisu je tak nutno vycházet z komentářové literatury a judikatury. Za organizovanou skupinu je tak dle ustálené judikatury nutno považovat sdružení více osob (minimálně 3 trestně odpovědných), kteří mají určitým způsobem rozděleny úkoly, což zvyšuje v důsledku plánovitosti a koordinovanosti pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu. Takováto skupina nemusí mít trvalejší charakter, její struktura a rozdělení činnosti, může být výrazně volnější než v případě organizované zločinecké skupiny, může se jednat i o ojedinělý čin. Z hlediska vzniku takovéto skupiny není jejím předpokladem žádná formalizace vzniku, tedy dohoda, ani se nevyžaduje výslovné (formalizované) přijetí za člena skupiny, ale postačí, že se do ní pachatel včlenil a aktivně se na její činnosti podílel, při srovnání s existencí takovéto skupiny, tedy stačí akceptace vědomí o existenci většího počtu osob, kteří se společným jednáním byt' v různé podobě, hierarchii podílí na společném trestně právně relevantním následku. Takto lze uzavřít, že organizovaná skupina je jistým způsobem vyšší formou spolupachatelství, ovšem nedosahující úrovně organizované zločinecké skupiny, jejíž definici již trestní zákoník obsahuje v ustanovení § 129. Tato je definována jako společenství nejméně tří trestně odpovědných osob, s vnitřní organizační strukturou s rozdělením funkcí a dělbu činnosti, který je zaměřena na soustavné páchaní úmyslné trestné činnosti.
121. Z hlediska teoretického počtu zúčastněných osob by tato (přeshraniční) zločinecká skupina musela být tvořena mimo obžalovaného D. a původně spoluobžalovaného K. i minimálně jednou osobou na straně dodavatele (aby došlo k naplnění minimálního počtu členů). Tato konstrukce (dostatečný

počet osob) by teoreticky byla možná za předpokladu srozumění další (neznámé) osoby (prodejce - vendora) s trestností jednání (případně i dalších podmínek), kdy tento stav lze reálně předpokládat, neboť v Nizozemském království, odkud byly zásilky odesílány, je dle Zákona o opiu z roku 1976 trestné i držení drog, byť za určitých předpokladů nedochází k ukládání sankce. Dovoz a vývoz (tedy přeshraniční distribuce) je ovšem trestný vždy. V daném případě, přestože obžalovaný D. byl srozuměn s tím, že dané jednání probíhá na území více států (minimálně České republiky a Nizozemského království), soud nemá za prokázanou vyšší formu provázanosti těchto osob, tedy jednání v rámci vzájemné koordinace, která by zvyšovala pravděpodobnost úspěšné realizace trestné činnosti a to přesto, že právě způsob skrytý dopravy bezpochyby úspěšnost realizace zvyšuje. Soud vychází z toho, že fakticky neexistovala žádná koordinace (resp. vůbec znalost anonymního dodavatele), ale pouze samostatná jednání, nákupy, kdy při existenci skupiny by bylo očekávatelné, že v jejím rámci dochází, byť v rámci jednorázového jednání, k nějaké formě spolupráce apod. Nic takového zde nebylo. Fakticky mimo běžné domluvy u konkrétních dodávek při předem nastavených podmínkách obchodu (objednávce), neexistovala vzájemná komunikace. Soud pak nemá za prokázané ani jednání ve spojení s organizovanou skupinou, tedy ve volnějším připojení k existující struktuře, když (fakticky anonymního) dodavatele za takovouto skupinu soud považovat nemůže.

122. Jednání obžalovaného je ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku společensky škodlivé, přičemž v daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, když toto jednání jednoznačně přesahuje spodní hranici typové škodlivosti příslušné skutkové podstaty, i s ohledem na význam dotčeného zájmu i dobu, po kterou trestný čin páchal, když se evidentně nejednalo o jednání jednorázové.

C/ Trest

123. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1, odst. 7 písm. a) trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, vzhledem ke skutečnosti, že přestože toto (vyloučené) řízení je vedeno výlučně proti obžalovanému, ale tohoto jednání se dopouštěl v rámci společného jednání s další osobou, tak obecně jako u spolupachatele přihlédl též k tomu, jakou měrou jeho jednání přispělo ke spáchání trestného činu, dále přihlédl k jeho chování po činu, a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit odsouzenému v dalším páchání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence. Přihlédl též k důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
124. Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání obžalovaného za velmi závažné a to jak z hlediska chráněného zájmu (ochrany společnosti před návykovými látkami, z hlediska následků jejich konzumace), tak vlastním jednáním, jeho trváním i rozsahem trestné činnosti.
125. K osobě obžalovaného T.D. soud zjistil, že tento je svobodný, bezdětný, má středoškolské vzdělání. V současné době je zaměstnán na pozici technik ve společnosti XXXXX. Dle vlastních údajů je mimo vlastnictví staršího vozidla tov. zn. Škoda Octavia nemajetný. Z Opisu z evidence přestupků (č. l. 386) a zprávy o pověsti z místa bydliště obžalovaného (č. l. 387) bylo prokázáno, že obžalovaný nemá žádný záznam o evidovaných přestupcích. Z Opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob (poslední na č. l. 176 spisového materiálu sp. zn. 46 T 3/2021) pak bylo prokázáno, že nebyl v minulosti soudně trestán.

126. Soud proto u tohoto obžalovaného jako přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. a), b), m) trestního zákoníku hodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení, ze ziskuchtivosti a páchal jej delší dobu (více útoky). Jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku pak hodnotil tu skutečnost, že před spácháním trestného činu vedl řádný život. Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal, když takto (jako polehčující okolnost) nemohl hodnotit jeho údaje o podílu na trestné činnosti (jistou formu částečného doznání), když tyto neodpovídají soudem učiněným skutkovým závěrům, ani jeho věk, když tento v době páchaní trestné činnosti již překročil judikatorně respektovanou hranici věku blízkého věku mladistvých (dovršil 20 let).
127. Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného mu pak byl podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání devíti let, tedy ve čtvrtině zákonné trestní sazby, když podle citovaného zákonného ustanovení lze pachateli uložit trest odnětí svobody v trvání 8-12 let. Zde musel soud přihlédnout zejména ke skutečnosti, že v jeho případě nelze předpokládat možnost nápravy trestem kratší výměry (na samé spodní hranici trestní sazby), když je zjevné, že v případě tohoto obžalovaného chybí jakákoli reflexe trestné činnosti, jejímž znakem obecně je doznání a vnímaná akceptace nesprávnosti tohoto jednání (obžalovaný fakticky lituje jen, že „pomohl kamarádovi“). S ohledem na osobu obžalovaného a zejména charakter trestné činnosti je tento trest dle názoru soudu trestem přiměřeným, kdy by mohl být uložen i trest přísnější.
128. Ze zákona se jedná o trest nepodmíněný a rozhodování soudu tak bylo omezeno pouze na stanovení typu věznice. Vzhledem k tomu, že je obžalovanému ukládán trest za zvlášť závažný zločin ve výměře nejméně osm let, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou [§ 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku], ovšem soud v jeho případě shledal podmínky pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku a zařadil jej do mírnější formy věznice, když přihlédl zejména k jeho věku a zdravotnímu stavu, obecně charakteru trestné činnosti (nikoli násilné) a zejména skutečnosti, že se jedná o relativně mladou, prvotrestanou osobu.
129. Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal ve snaze získat nelegální majetkový prospěch (§ 39 odst. 8 trestního zákoníku), mu soud uložil i trest, který jej postihne na majetku, a to trest propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a to věci, která byla nástrojem trestné činnosti (určena a užita ke spáchání trestného činu). Zde se jedná o k trestnému jednání užitý mobilní telefon (včetně příslušenství, tedy SIM karty) patřící obžalovanému, zajištěný při realizaci této trestné činnosti, když je obecný zájem společnosti na tom, aby takovéto věci (užívané k trestnému jednání, toto umožňující či usnadňující) nadále nebyly k dispozici pachateli trestné činnosti. S ohledem na skutečnost, že v případě notebooku zajištěného v bydlšti obžalovaného nebylo prokázáno vlastnictví obžalovaného, nepřipadalo do úvahy rozhodnutí o trestu propadnutí věci. Je evidentní, že nejstarší uložené záznamy souvisí s činností matky obžalovaného a nejaktivnější aktuální souvisely s osobou bratra obžalovaného (zejména videa intimního charakteru). S ohledem na případné užití k trestné činnosti by tak připadalo do úvahy pouze ochranné opatření zabránění věci. Vzhledem k výše uvedenému, kdy lze dovodit, že tento notebook by užíván primárně jinými osobami (ostatně byl nalezen v pokoji bratra obžalovaného, ovšem stejně jako digitální váha), bylo v případě této věci rozhodnuto o jejím vrácení, když riziko ohrožení chráněných zájmů (viz ustanovení § 101 odst. 1 písm. c/ trestního zákoníku) v důsledku jeho nezabránění, tedy ponechání v dispozici původních držitelů (tedy i obžalovaného), je relativně marginální, kdy navíc u obžalovaného je nutno přihlédnout i k dlouhodobosti trestu odnětí svobody.
130. Mimo tohoto trestu zvažoval soud i uložení trestu peněžitého dle § 67 odstavec 1 a § 68 odstavec 1 trestního zákoníku, když v případě, že konkrétní výnosy z trestné činnosti (zisk z prodeje drog) jsou, či mohou být většinou již zužitkovány, či zejména jinak odstraněny, soud obecně nemá jak postihnout tento majetkový prospěch. S ohledem na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu (viz rozhodnutí sp. zn. 7 Tdo 1286/2020), za situace přesné neznalosti aktuálních majetkových poměrů

obžalovaného, který se deklaruje jako prakticky nemajetný, však tento trest, ani v symbolické míře, nemohl použít, byť lze shledat formální podmínky pro jeho uložení, ale jeho uložení brání ustanovení § 68 odst. 6 trestního řádu, dle kterého soud tento trest neuloží, je-li zřejmé, že by byl nedobytný. Zde je nutno poznamenat, že sám obžalovaný sice v rámci již zmíněného vyjádření ze dne 7. 12. 2020 (případně v rámci Dohody o vině a trestu) navrhoval uložení peněžitého trestu ve výměře 70.000 Kč, který by byl schopen sám uhradit (arg. případný vyšší trest by uhradil za pomoci rodiny), ale jeho současné (jím tvrzené) majetkové poměry toto neumožňují. Zde si je sice soud vědom nabídek rodinných příslušníků na podíl na hrazení případného trestu (teoreticky formou půjček), ale tento typ trestní sankce není určen k postižení jiných osob než obžalovaného, u kterého lze jeho uložení shledat možné naplnění účelu trestu, což v případě teoretické úhrady blízkým příbuzným nelze mít za naplněné.

131. Tyto tresty, resp. kombinace trestů, tak jak byly uloženy, dle názoru soudu splňují podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, kdy je nutno je vnímat jako (komplexní) trest přiměřený všem okolnostem jednání i osoby tohoto obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v XXXXX.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 19. května 2022

Mgr. Aleš Novotný v. r.
předseda senátu